Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ — Διευθυντὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 220 — ΤΟΜ. Ε. — ΑΘΗΝΑΙ, Παρασκευὴ 6 Μαρτίου 1892 — ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στοῖχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ς'.

Τοῦ κ. Ρομπὰκ ἡ πρότασις ἡ προκαλέσασα τῶν Πασιφικῶν καὶ Παρκερικῶν τὴν συζήτησιν ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων εἶχεν οὕτω.

«Ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ »τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μεγαλειότητός της ἐ»κανονίσθη, ἦσαν τοιαῦται οἷαι νὰ διατηρήσωσι »τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς χώρας »αὐτῆς εἰς καιροὺς μάλιστα ἀπαραδειγματίστων »δυσχερειῶν, διατηρήσωσι δὲ τὴν εἰρήνην με»ταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν διαφόρων ἐθνῶν τοῦ »κόσμου.»

Ὁ λόρδος Πάλμερστων ἤρξατο τῆς ἀγορεύσεώς του δεινολογούμενος, ὅτι οἱ προσαγαγόντες εἰς κοινοβουλευτικὴν συζήτησιν τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν προσερέρθησαν μετὰ σπουδαίας συνέσεως καὶ ἐπισημότητος.

Ἐὰν λέγει τὸ κόμμα τοῦτο φαντάζεται ὅτι εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρὸν ὅπως δι' ἐφόδου κυριεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ καταλάβῃ τὴν ἀκρόπολιν τῆς ἐξουσίας, ἢ μὴ καταμετρῶν τὴν δύναμιν του μετ' ἐκείνης τῶν ἀντιπάλων του φαντάζεται, ὅτι ὑπάρχουν πράγματα τοιαύτης σπουδαιότητος σχετικὰ μὲ τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἃ τίθεται ἐπ' αὐτοῦ τὸ καθῆκον νὰ ζητήσῃ ὅπως ἡ βουλὴ πανδήμως ἐκφράσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτῆς εἰς ὅτι ἔγεινε, φρονῶ, ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ κόμμα τοῦτο ὤφειλε νὰ μὴ ἀρκεσθῇ μόνον εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης τῆς βουλῆς τῶν λόρδων, ἀλλ' ὤφειλε νὰ πέμψῃ συγχρόνως τὴν ἀπόφασιν του ἐνταῦθα διὰ τὴν συγκατάθεσιν καὶ σύμπραξιν τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἢ τοὐλάχιστον ὅσοι συνεργάζονται μετὰ τούτου διὰ πολιτικῆς συμπράξεως ἐνταῦθα ὤφειλον οὗτοι νὰ προτείνωσιν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων νὰ ἀποφασίσῃ συγχρόνως. Ἐν τούτοις οἷα δήποτε ὁδὸς μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων οὐσιωδῶς διασκέπτεται ἐὰν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τῶν λόρδων ἢ τὴν καθυποβληθεῖσαν πρὸς αὐτὴν ἀπόφασιν παρὰ τοῦ ἐντίμου φίλου μου τοῦ βουλευτοῦ τῆς Σχεφίλδ. Ἡ ἀπόφασις τῶν λόρδων ἀφορᾷ τὸ μέλλον ὅσον καὶ τὸ παρελθόν. Καταστρώνει διὰ τὸ μέλλον ἀρχὴν ἐθνικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν θεωρῶ ὁλοκλήρως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ συμφέροντα, τὰ δίκαια, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς χώρας διαφέρουσαν δὲ μὲ τὰ γινόμενα οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ τῶν λοιπῶν πεπολιτισμένων χωρῶν τοῦ κόσμου. Λέγουν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῆς Βρεττανίας εἰς ξένας χώρας δὲν χαίρουσι τίποτε περιπλέον τῆς προστασίας τῶν νόμων, καὶ τῶν δικαστηρίων τῆς γῆς ἐν ᾗ διαμένουσι. Λέγουν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὅτι οἱ Βρεττανοὶ ὑπήκοοι εἰς τὰς ξένας χώρας δὲν πρέπει νὰ περιμένωσιν ἐκ τῆς πατρίδος των ὑπεράσπισιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐμπιστεύωνται ἀδιαφόρως εἰς τὴν δικαιοσύνην, τὴν ὁποίαν θὰ λάβωσιν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Κυβερνήσεων καὶ δικαστηρίων τῆς χώρας ἐν ᾗ διαμένουσι.

Λοιπόν! ἀπορρίπτω τὴν τοιαύτην ἰδέαν προσθέτων, ὅτι τοῦτο εἶνε δόγμα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς Ἄγγλος ὑπουργὸς ποτὲ ἠσπάσθη καὶ ἐφήρμωσε, τὸ ὁποῖον δὲ ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ποτὲ δὲν ἤθελε ἐπιτρέψει εἰς οὐδένα ὑπουργὸν νὰ ἐξασκήσῃ.

Μήπως φρονεῖτε, ὅτι θέλω νὰ εἴπω, ὅτι οἱ εἰς τὰς ξένας χώρας κατοικοῦντες ὑπήκοοι ἄγγλοι εὑρίσκονται ὑπεράνω τῶν νόμων ἢ πρέπει νὰ τεθῶσι ἐκτὸς τῆς μοίρας τῶν νόμων τῆς χώρας ἐν ᾗ κατοικοῦσι; Ἄπαγε! δὲν ἐννοῶ τοιοῦτον πρᾶγμα, οὔτε ὑποστηρίζω τοιαύτην ἀρχήν. Ἀναντιρρήτως κατ' ἀρχὰς οἱ Ἄγγλοι ὑπήκοοι ὀφείλουσι νὰ καταφύγωσι πρὸς ἱκανοποίησιν των εἰς ὅσα μέτρα οἱ νόμοι τῆς χώρα

χορηγοῦσιν, ὅταν οἱ νόμοι οὗτοι εἶνε κατάλληλοι πρὸς τοῦτο. Μόνον ἐν καιρῷ ἀμελείας τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως καταφανῶς παρανόμου καὶ ἀδίκου ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει προσκαλουμένη νὰ ἀναμιχθῇ. Ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ δικαστήρια ἐκεῖνα, διότι τὰ δικαστήρια ἐκεῖνα ὡς ἐκ τῆς συγκροτήσεως καὶ φύσεως των εἶνε χαρακτῆρος μὴ ἐμπνέοντος ἐλαχίστην ἐλπίδα ἀπολαβῆς δικαιοσύνης.

Θὰ μνημονεύσω ὡς παράδειγμα μίαν περίστασιν, ἥτις ἔλαβε χώραν πρὸ μικροῦ, δηλ. μίαν ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν λέγω ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ποτὲ δὲν ἤθελεν ἐπιτρέψει πρὸς Ἄγγλον ὑπήκοον ἁπλῶς νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν νόμων τῆς ξένης χώρας, ἐν ᾗ ἔτυχε νὰ διαμένῃ. Δὲν ἔρχομαι νὰ σᾶς εἴπω περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ νὰ πέμπῃ τις αὐθαιρέτως ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὴν Σιβηρίαν, οὔτε περὶ μιᾶς χώρας, ἧς τὸ σύνταγμα ἔθεσε δεσποτικὰς δυνάμεις εἰς χεῖρας τοῦ ἡγεμόνος της. Θὰ σᾶς εἴπω μόνον περὶ ὑποθέσεως διαδραματισθείσης ἐν Σικελίᾳ, ὅπου εἶχε ψηφισθῆ πρό τινος νόμος ὅτι, ὅστις ἤθελε φωραθῆ κρύπτων ὅπλα ἔπρεπε νὰ δικασθῇ παρὰ τοῦ στρατοδικείου καὶ ἐὰν φωραθῇ ἔνοχος τουφεκισθῇ.

Τί ἠκολούθησε λοιπόν. Οἰνοπώλης εἰς Κατάνια ἐδικάσθη παρὰ τοῦ στρατοδικείου, κατηγορηθεὶς παρά τινος ὑπαλλήλου τῆς ἀστυνομίας, ὅτι ἀνεκάλυψαν εἰς ἕνα ἀνοικτὸν σταῦλον ἐν τῷ περιαυλίῳ τοῦ οἰνοπωλείου ἓν μαχαῖρι, τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὡς κεκρυμμένον ὅπλον. Ἐξητάσθησαν μάρτυρες, ὁ δὲ δικηγόρος τῆς κατηγορίας ὡμολόγησεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις ὅτι τὸ μαχαῖρι ἀνῆκεν εἰς τὸν ὑπόδικον, οὔτε ὅτι οὗτος ἐγνώριζεν ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τὸ μέρος ὅπου εὗρον τοῦτο. Ὁ Νομοδιδάσκαλος τῆς ὑπερασπίσεως τότε εἶπεν, ὅτι οὔσης τοιαύτης τῆς γνώμης τοῦ δικηγόρου τῆς κατηγορίας, θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὑπερασπίσεως, ἐγκαταλείψας τὸν πελάτην του εἰς χεῖρας τοῦ δικαστηρίου. Τὸ δικαστήριον ἐν τούτοις ἐξέδωκεν ἀπόφασιν καταδικάζουσαν τὸν ἄνθρωπον ὡς ἔνοχον, τὴν δὲ ἐπιοῦσαν τὸν ἐτουφέκισαν.

Τώρα! τί ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἤθελεν εἰπῇ ἐὰν τὸ τοιοῦτον συνέβαινεν εἰς Ἄγγλον; Καὶ ὅμως τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ἦτο ἀποτέλεσμα τῶν νόμων τῆς χώρας, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐκηρύχθη ἔνοχος παρ' ἑνὸς δικαστηρίου τῆς χώρας.

Λέγω λοιπόν, ὅτι τὸ ἡμέτερον δόγμα εἶνε, ὅτι κατ' ἀρχὰς ὁ Ἄγγλος πρέπει νὰ ζητήσῃ τὸ δίκαιόν του ἐκ τῶν νόμων τῆς χώρας, ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καταντᾷ ἀδύνατον νὰ εὕρῃ δίκαιον—καὶ αἱ τοιαῦται περιστάσεις εἶνε πλεῖσται—νὰ περιορίσητε ἕνα ὑπήκοον Ἄγγλον εἰς μόνην τὴν τοιαύτην θεραπείαν, τοῦτο ἔχει νὰ εἰπῇ νὰ καθυστερήσητε ἀπ' αὐτὸν τὴν προστασίαν, ἣν ὀφείλει ἐν τῷ δικαίῳ του νὰ προσδοκᾷ ἐκ τῆς πατρίδος του.

Ὁ λόρδος Πάλμερστων μετέπειτα ἔδωκε μακρὰν περιγραφὴν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων τῆς Ἀγγλίας, ζωγραφήσας τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῶν νόμων της, τῆς δικαιοσύνης της καὶ τῆς χωροφυλακῆς της, ζωγραφήσας πάντα ταῦτα καὶ τὴν ἀστυνομίαν ἡμῶν διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀγορεύσεως τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος ἐγκαταλείπομεν διὰ τὴν ἔλλειψιν χώρου, ἀλλὰ διὰ τούτου καταδεικνύεται πόσον οἱ Ἄγγλοι πρέσβεις καὶ πρόξενοι εἶνε καλῶς πληροφορημένοι εἰς τὰ ἡμέτερα.

Ἐκ τῆς ἄνωθι ὁμιλίας τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος, τὴν ὁποίαν καὶ οὗτοι οἱ ἀντίπαλοί του τῶν ἄλλων κομμάτων κατέπιον ὡς ὕδωρ ἄνευ σπουδαίας ἀντικρούσεως, ἂν καὶ φερούσης τοιαῦτα τρωτὰ μέρη, καταδεικνύεται, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας εἶνε, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις χάριν ἑνὸς δύο ἢ πέντε ὑπηκόων τῆς κατοικούντων εἰς ξένον Κράτος δύναται νὰ εἰσέρχηται αὐθαιρέτως διὰ τῶν ὅπλων ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου δεσποτικοῦ, ἢ συνταγματικοῦ καταπατῇ τοὺς νόμους αὐτοῦ καὶ ἀναγκάζῃ τὴν Κυβέρνησίν του ἐξαιρετικῶς πρὸς χάριν τῶν ὀλίγων τούτων ὑπηκόων της νὰ ἀνατρέπῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων του καὶ χορηγῇ πρὸς τοὺς Ἄγγλους ὅ,τι οἱ ἐγχώριοι στεροῦνται. Ἔχει καλῶς! Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἡ Ἀγγλία κατὰ ποίας τῶν μεγάλων δυνάμεων ἔλαβε τοιοῦτον μέτρον; Ἐὰν ἐπίσημος Ἄγγλος ἐμαστιγοῦτο ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἐπέμπετο εἰς Σιβηρίαν, διότι ἡμάρτησεν ἐν Ρωσσίᾳ, ἢ καὶ διότι ἦτο ἄθῳος, οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐν Λονδίνῳ κατέφευγον εἰς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν δι' ἱκανοποίησιν, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἤθελε πέμψει στόλους; κατὰ τῆς Ρωσσίας ὄχι βέβαια. Ἤθελε προσπαθήσει διὰ διπλωματικῶν μέσων, ἐπιστολῶν καὶ ὁδηγιῶν πρὸς τὸν πρέσβυν αὐτῆς νὰ κατορθώσῃ ὅ,τι ἠδύνατο, ποτὲ ὅμως ὅ,τι ἔκαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν Δαχομὴ τῆς Ἀφρικῆς. Ἢ ἤθελε παραιτηθῆ τῶν διαπραγματεύσεων, ἢ κηρύξει ἐν γνώσει τῆς ἀνάσσης καὶ τοῦ κοινοβουλίου τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Ρωσσίαν. Ἐν τῇ συζητήσει αὐτῇ καταφαίνεται ὅμως ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἄγγλων. Πάντες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐσίγησαν καὶ ἀπέφυγον ἐρωτήσεις πρὸς τὸν λόρδον Παλμερστῶνα, ὅπως μὴ δι' ὁμοίας συζητήσεως σκανδαλίσωσι τὴν Εὐρώπην, ἐρεθίσουν τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἄλλων δυνάμεων, κατὰ τὸ ἐλάχιστον δὲ ἐπισκιασθῇ τὸ μεγαλεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Καὶ ὅμως τὸ μεγαλείτερον κατόρθωμα τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος εἰς τὰ Πασιφικὰ ἦτο, ὅτι δὲν ἦλθεν εἰς ἐχθροπραξίας μὲ τὴν Γαλλίαν, ἐν ᾧ ὁ ἐν Λονδίνῳ πρέσβυς Δρουὴς δὲ Λουὴς τοσοῦτον ἐνεπαίχθη εἰς τὸ τῆς μεσολαβήσεως ζήτημα, ὥστε ὁ Ναπολέων ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀνακαλέσῃ, καὶ διότι ὁ κ. Θουβενὲλ διὰ μιᾶς παρατόλμου ὑποστηρίξεως, ἣν ἔδωκε πρὸς τὸν Ὄθωνα, ὑποσχόμενος τὴν σύμπραξιν τοῦ γαλλικοῦ στόλου μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ, τόσον ἐνοχοποίησε τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν, ὥστε ὁ λόρδος Πάλμερστων ἔγραφε τὴν 22 Φεβρουαρίου 1850 πρὸς τὸν λόρδον Νορμανβῆ.

«Εἶμαι μικρὸν πεφοβισμένος, ὅτι ὅταν ὁ βαρῶνος Γκρὼ (ὁ μέλλων νὰ μεσολαβήσῃ) φθάσῃ εἰς Ἀθήνας, θὰ εὕρῃ τὴν Γαλλίαν τόσον ἐνησχολημένην νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὥστε μόλις θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν λασποδουλειῶν, τὰς ὁποίας ὁ Θουβενὲλ τοῦ προετοίμασε. Ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ τὰς ἀποφύγῃ, ἡ ἀποστολή του ἐσφαλε' φρονῶ ἔχομεν ἀρκετὰ πλοῖα, ὅπως ὑποστηρίξωμεν τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν καὶ δὲν θὰ ἀποσύρωμεν μίαν τούτων μέχρις ὅτου πληρώσουν τοῖς μετρητοῖς τὸ ποσὸν τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων ἡμῶν Πρὸς δὲ τὸν κ. Οὐάις ἔγραφε τὴν 15 Φεβρουαρίου 1850. Πρέπει νὰ ἔχωμεν μετρητὰ toccante sonante καὶ ὄχι ὑποσχέσεις. Τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ λόγος ἀξίζει ὅσον τὰ χρεώγραφά της, ἐρωτήσατε τοὺς δικαιούχους αὐτῶν, ὅπως σᾶς εἴπουν τί ἀξίζουν ταῦτα.

Ἄρα ὁ λόρδος Πάλμερστων ἔθετε τὸ μαχαίρι εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ μικροῦ κράτους ἀσπλάγχνως καὶ ἡ αὐτὴ πολιτικὴ ἐπανελήφθη εἰς τοῦ Νίκολσων τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐσχάτως διὰ τοὺς Ἄγγλους ἀπαιτητὰς τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας Σύρου, ἐνῷ ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας σὶρ Ἐρρῖκος Βούλβερ ἐρραπίσθη ἐπὶ τῆς Γεφύρας τοῦ Γαλατᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐτιμωρήθη μόνον ὁ εὐνοῦχος τῶν χανουμισσῶν, τὰς ὁποίας ἐφύλαττε καὶ δὲν ἐταπεινώθη ποτὲ ὁλόκληρος ἡ Τουρκία διὰ τοῦτο

Ἂς μὴ φαίνεται λοιπὸν παράδοξον πρὸς τοὺς κυρίους Ἄγγλους, ὅτι τόσον ὀλίγον ἀγαπῶνται ἐν Ἑλλάδι, ἐνῷ ἔπρεπεν ὡς φιλελεύθερον ἔθνος σοβαροῦ φιλελευθέρου καὶ σπουδαίου καὶ ὄχι ἐπιπολαίου λαοῦ νὰ εἶνε οἱ ἀσπαστότεροι ἡμῶν. Ἡ Κυβέρνησίς των ἐδείχθη πάντοτε πρὸς ἡμᾶς δεσποτική.

Ἐξακολουθῶν ὁ λόρδος Πάλμερστων τὴν ἀγόρευσίν του διὰ τὴν Ἑλλάδα λέγει.

Θὰ μᾶς εἴπουν ὡς ἤδη μᾶς εἶπον, ὅτι ἐὰν ὁ λαὸς μιᾶς χώρας ὑπόκειται εἰς τὴν κατηγορίαν νὰ θέτωσι βαρεῖς λίθους ἐπὶ τοῦ στήθους του, οἱ δὲ χωροφύλακες νὰ ὀρχοῦνται ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν αἱ κεφαλαὶ τῶν κατοίκων δένωνται ἐπὶ τῶν γονάτων των καὶ ἐγκαταλείπωνται δι' ὥρας ὁλοκλήρους εἰς τὴν θέσιν αὐτήν, ἢ ἐὰν κρεμῶνται ὡς ἓν ἐκκρεμὲς καὶ μαστιγώνονται διαρκούσης τῆς κρεμάλας οἱ ξένοι ἐπίσης οἱ ἐκεῖ ἀποδημοῦντες πρέπει νὰ ὑποστῶσι τὰ ὅμοια καὶ οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ παραπονῶνται διὰ τὰ βασανιστήρια ταῦτα. Πιθανὸν νὰ μᾶς εἴπουν, ὅτι ἐπιδοκιμάζομεν τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ τοιαύτη δὲν εἶνε ἡ γνώμη μου, οὔτε πιστεύω ἡ γνώμη οἱουδήποτε λογικοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ δεινὰ τῶν Ἰονίων δι' ἃ ἐπανειλημμένως ἐζητήσαμεν ἐπανόρθωσιν, ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ διασκεφθῇ ὁποία ἦτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐν Ἑλλάδι, πρέπει νὰ συλλογισθῇ τίνα ἦσαν τὰ διαπραττόμενα ἐκεῖ, καὶ ὁποία ἡ ἀνάγκη τέλος νὰ τεθῇ χαλινὸς καὶ πρὸς ὄφελος τῆς χώρας εἰς τὴν ἀναγαίτισιν τῶν τοιούτων καταχρήσεων πρὸς τοὺς Βρετανοὺς καὶ Ἰονίους ὑπηκόους διὰ τῆς αἰτήσεως ἀποζημιώσεως σχεδὸν ὀνομαστικῆς εἴς τινας περιπτώσεις, ἀλλ' ἥτις ἀναγνωριζομένη ἔσεται ἀναγνώρισις, ὅτι τὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ παύσουν ἐν τῷ μέλλοντι ἐν Ἑλλάδι.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΑΝ, 4 Μαρτίου. Ὁ κ. Νομπλέ, εἷς Γάλλος, διωρίσθη διευθυντὴς τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, αὐθημερόν. Τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ σέρβου πολίτου δικαιωμάτων τοῦ πρώην βασιλέως Μιλάνου, τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Σκουψίναν προκαλεῖ ζωηροτάτας συζητήσεις.

ΠΕΡΑΝ, αὐθημερόν. Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ Μεχμὲτ Ἐγιοὺπ πασσᾶς, κομίζων τὸ φιρμάνιον τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ νέου Κεδίβου.

ΣΑΜΠΕΡΥ, αὐθημερόν. 32 φυσίγγια δυναμίτιδος ὑπεξῃρέθησαν παρά τινι ἐργολάβῳ δημοσίων ἔργων. Φρονοῦσιν ὅτι ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὰς γενομένας ἐκρήξεις ἐν Παρισίοις κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Αἱ διὰ τῆς δυναμίτιδος ἐκρήξεις προξενοῦσι ζωηροτάτην ἀνησυχίαν. Κατ' οἶκον ἔρευναι θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὴν πρωΐαν ταύτην παρὰ τοῖς γνωστοῖς ἀναρχικοῖς. Περὶ τὰ τριάκοντα ἐντάλματα κατ' οἶκον ἐρεύνης ἐξεδόθησαν κατὰ ξένων ὑπόπτων, ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 4 Μαρτίου. Ἡ Τράπεζα Φίνσμπουργ ἀνέστειλε τὰς πληρωμάς της. Ἐλπίζεται ὅτι τὸ ἐνεργητικὸν θὰ ὑπερβῇ τὸ παθητικόν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτοκράτορος δὲν προξενεῖ πλέον ἀνησυχίας. Σήμερον ἐξῆλθεν ἐφ' ἁμάξης κλειστῆς εἰς περίπατον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. Ἔρευναι ἐνηργήθησαν καὶ σήμερον εἰς οἰκίας ἀναρχικῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι εἰσὶν ξένοι. Ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἐρευνῶν πολλαὶ ἔδωκαν ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα. Πέντε ἀναρχικοὶ συνελήφθησαν καὶ προεφυλακίσθησαν. Ἔγγραφα ἐνοχοποιητικά. χημικὰ προϊόντα καὶ ἐκρηκτικαὶ ὗλαι κατεσχέθησαν παρ' αὐτοῖς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 Μαρτίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	311.50
Γαλλικὸν 3 0)0	96.22
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	486.—
Δάνειον τουρκικὸν	18.92
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.17

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.87
Νέον ρωσσικὸν....	93,1)8
Ἑλληνικὸν 5 0[0	611)2
» 4 0[0	54,1)2
Αἰγυπτιακὸν	96.25
Ἰταλικὴ ράντα	961)2
Προεξοφλητικὸς τόκος	3,0)0

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς «Πτρίδος» Βουκουρεστίου τὰ ἑξῆς λυπηρὰ διὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν τὴν ἀξιοπρέπειαν ὅλου τοῦ Πανελληνίου ὑπόθεσιν Ζάππα.

Ἐνδιαφερόμενα ἐν τῇ ὑποθέσει πρόσωπα καὶ θετικὰς ἔχοντα πληροφορίας ἀνεκοίνωσαν ἡμῖν χθὲς ὅτι ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Κ. Ζάππα, γενήσεται τὸ προσεχὲς Σάββατον 29 λήγοντος μηνός. Τὴν ἀπογραφὴν ταύτην δὲν θὰ ἐνεργήσῃ, εἶπον ἡμῖν, ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία, ἀλλὰ τὸ ἐγχώριον δικαστήριον, τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς περιοριζομένης εἰς ἁπλῆν παράστασιν.

Δὲν ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ «Πατρίδι» ἀπὸ χθὲς τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην εἴδησιν ἥτις πιστοποιουμένη εἰς ἀληθὲς πένθος θέλει βυθίσει τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, ἐὰν παρὰ τὰ διεθνῆ νόμιμα καὶ τὰς συμβάσεις, καὶ παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα, ἡ ἡμετέρα πρεσβεία ἠναγκάζετο νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δικαστηρίων εἰς ὕψιστον βαθμὸν καὶ καταστρεπτικῶς θὰ ἐθίγοντο τά τε συμφέροντα καὶ τὸ γόητρον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ μεταστάντος εὑρίσκεται φάκελλος οὗτινος τὴν διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀξίαν γινώσκουσιν οἱ ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ὡς ἐπίσης καὶ ἄλλα ἔγγραφα φύσεως μὴ ἐπιτρεπούσης νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἔρευναν καὶ τὴν μελέτην ξένου ὑπαλλήλου,

Ἰδοὺ διὰ τίνα σπουδαῖον λόγον δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀρχὴ θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ στέρξῃ καὶ ἀδιαμαρτυρήτως νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων. Ἀλλὰ θὰ εἴπωσιν ἡμῖν τί θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ: Ὅ,τι ὁ ἀείμνηστος Ραγκαβῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Παρισίων, ὅ,τι ὁ κ. Δουρούτης ἐν τῇ ὑποθέσει Σάρρου καὶ ὅ,τι πάντες οἱ μὴ ἄλλως δυνάμενοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ δίκαιά των. Τὴν ἁπλῆν παράστασιν ἐν τῇ ἀπογραφῇ θεωροῦμεν ὡς ταπεινοτάτην ὕβριν, ὡς ἔνοχον συνενοχήν, ὡς ἀποδοχὴν τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργείας τῶν ξένων ἀρχῶν καὶ ὡς ὀλέθριον γεγονὸς ληφθησόμενον ὡς προηγούμενον ἐν τοῖς μέλλουσι παραπλησίοις ζητήμασι.

Ὅλα ταῦτα κάλλιον ἡμῶν γινώσκουσιν οἱ ἐν τῇ βασιλικῇ πρεσβείᾳ καὶ ἀκριβέστερον εἰσὶν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ μέγεθος τῆς ἐθνικῆς ταύτης συμφορᾶς, ἀδύνατον ἐπομένως νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην ἐπελάθοντο τοῦ καθήκοντος αὐτῶν. Ἀδύνατον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀρχὴ χάριν τῆς ὁποίας εἰς τοσαύτας ἐκτίθεται δαπάνας τὸ πτωχὸν τῆς Ἑλλάδος ταμεῖον, θὰ περιορίσῃ τὴν ἐνταῦθα ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς μόνην τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίων καὶ ὅτι οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕλληνες ὑπάλληλοι ἐν τῷ μέλλοντι οὐδὲν ἕτερον θὰ ἔχωσι προνόμιον ἢ νὰ καπνίζωσι ἀρωματώδη καπνὸν καὶ νὰ πίνωσιν οἶνον τοῦ Ρήνου, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς τὴν πληρωμὴν δημοσίων ἢ δημοτικῶν φόρων. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀληθὴς ἐγκατάλειψις καθήκοντος, ἄδικον δ' ἤθελεν εἶσθαι πρὸ τῶν πραγμάτων τοιαύτην ν' ἀποδεχθῶμεν μομφὴν διὰ τοὺς ἕλληνας ὑπαλλήλους. Noblesse oblige, λέγει ὁ γάλλος. δυσεξήγητον δ' ἤθελεν εἶσθαι νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ ἔγγονος τοῦ ἀειμνήστου Τομπάζη, ὅστις τὰ πάντα ἔθετο πρὸ τοῦ τῆς πατρίδος βωμοῦ θὰ φεισθῇ ὀλίγης μελάνης πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους αὐτοῦ. Διὰ τοὺς λόγους τούτους οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰς κυκλοφορούσας φήμας, ἀναμένομεν δὲ τὰ πράγματα ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀρχὴ ἀξιοπρεπῶς γινώσκει νὰ ὑπερασπίζῃ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ἀπερχομένου ἐπὶ διμήνῳ ἄδειᾳ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μαυρομιχάλη, ὑποστρατήγου, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, παρέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ 3ου στρατιωτικοῦ ἀρχηγείου ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου Κωνσταντῖνος, συνταγματάρχης τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος.

ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ

Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Σμύρνης τὸ μέγα ἀτμόπλοιον τῆς Γερμανικῆς ἀτμοπλοΐκῆς ἑταιρίας «Αὐγούστα Βικτωρία», ἐφ' οὗ ἐπιβαίνουσιν 650 περιηγηταί, οἵτινες θέλουσιν ἀνέλθει εἰς Ἀθήνας, ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ

Ὁ κ. Μιχαὴλ Παπαρρηγόπουλος, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Ρωσσίας, διωρίσθη μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα καὶ παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῆς Ρουμανίας.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἤδη τῆς χθὲς νέφη σκοτεινῶν ἀποχρώσεων ἤρξαντο αἰωρούμενα ἀνὰ τὸν ὁρίζοντα. Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν μεσημβρίαν μᾶς ἐπεσκέφθη λεπτοτάτη βροχή, μετὰ χαλάζης ἐπὶ μικρὸν διαρκεσάσης, καταποτίσασα τὰς κονιορτώδεις ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης ἡμῶν, ἐνῷ ἐπεκράτει νηνεμία καὶ θερμοκρασία εὐάρεστος.

Ἐν Ἀγρινίῳ ἡ βροχὴ κατὰ τὴν παρελθ. ἑβδομάδα ὑπῆρξεν ἀέννοος, τὸ δὲ ψῦχος δριμύτατον καὶ ἀνυπόφορον. Οὐδέποτε ἐνθυμοῦνται ἐκεῖ τοιαύτην ἀθλιότητα καιροῦ κατὰ τὸν παρελθ. μῆνα, ἥτις ἐμποδίζει μέχρι τοῦδε τὴν ἀροτρίωσιν πολλῶν ἀγρῶν καὶ τὴν καλλιέργειαν ὄχι ὀλίγων ἀμπέλων.

ΝΕΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΤΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Οἱ τριετεῖς καὶ τετραετεῖς φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς, μεταβάντες ἵν' ἀνανεώσωσι τὰ εἰσιτήρια αὐτῶν διὰ τὴν β'. ἑξαμηνίαν, ἔμαθον παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ Πανεπιστημίου, ὅτι ἐλήφθη μέτρον ἵνα εἰς οὐδένα τούτων ἀνανεωθῇ τὸ εἰσιτήριον ἄνευ πληρωμῆς 20 δραχμῶν, αἵτινες εἶχον ὁρισθῆ μὲν ἄλλοτε διὰ τὴν εἰς τὸ μικροσκόπιον καὶ τὰ φυσιολογικὰ καὶ παθολογικὰ ἄσκησιν, ἀλλ' οὐδέποτε εἰσεπράχθησαν παρ' οὐδενός, θεωρηθέντος καταθλιπτικοῦ τοῦ μέτρου. Ἐκ τούτου ἐξοργισθέντες οἱ φοιτηταί, προέβησαν εἰς ποδοκροτήματα καὶ φωνὰς καὶ ταραχὰς κατὰ τὸ προχθεσινὸν μάθημα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ παθολογικοῦ ἀνατομείου κ. Χασιώτου. Εἶτα ἐπεδόθη ἀναφορὰ φέρουσα 120 ὑπογραφὰς φοιτητῶν εἰς τὸν κ. Πρύτανιν, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἴς τε τὴν Σύγκλητον καὶ τὸ ὑπουργεῖον. Ἕως ἐδῶ μένουσι τὰ πράγματα καὶ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐπέλθῃ ταχέως διόρθωσίς τις, ἵνα μὴ καθ' ἑκάστην διὰ τοιούτων καὶ παρομοίων ταραχῶν διασύρηται ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτηρίου.

Ο κ. ΔΥΠΟΝ

Ὁ γάλλος ἀρχιναυπηγὸς κ. Δυπὸν ἀναχωρεῖ ἐπανερχόμενος εἰς Γαλλίαν, ληξάσης ἤδη τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίας του.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Μετετέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ λογιστὴς Γ. Βελλιανίτης, ὁ δὲ ὑποφροντιστὴς Ν. Μπουντούρης εἰς τὸ καταδρομικὸν «Ναύαρχος Μιαούλης».

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗι

Μικροῦ δεῖν φοβερὸν δυστύχημα συνέβη χθὲς τὴν πρωΐαν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς μεταξὺ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Πανελληνίου «Θεσσαλίας» καὶ τοῦ βρικίου «Ἅγιος Νικόλαος», ἐξερχομένων ἀμφοτέρων τοῦ λιμένος. Τὸ ἱστιοφόρον, κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ. Ν. Τσούκα, ἐλοξοδρόμει ἕνεκα τοῦ μὴ βοηθητικοῦ ἀνέμου, ὅτε στραφὲν αἴφνης ταχέως ἐρρίφθη κατὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, πλέοντος ὁλοταχῶς, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ ἄξιος τοῦ ἀτμοπλοίου πλοίαρχος κ. Πρίμας ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ προφθάνων ἀποκόπτει τὸν δρόμον αὐτοῦ εἰς τρόπον ὥστε μόνον διὰ τοῦ ἐμβόλου ἐκτύπησε τὸ ἱστιοφόρον κατὰ τὴν πρύμναν, ἀποκοπεῖσα ἐντελῶς. Τότε τὸ βρίκιον ἠναγκάσθη ἀνακρούον πρύμναν νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ λιμένι, ἀνίκανον πλέον πρὸς ἄμεσον πλοῦν, καὶ ὑποστὰν οὐκ ὀλίγην ζημίαν. Οὕτω ἡ «Θεσσαλία» δὲν λησμονεῖ τοὺς ἀπὸ τῆς «Ταορμίνας» ἄθλους της.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΝΤΕΙΣΗΓΗΤΟΥ

Διωρίσθη ἀντεισηγητὴς παρὰ τῷ β' διαρκεῖ στρατοδικείῳ ὁ ἀντιμοίραρχος κ. Κωνστ. Παπακωνσταντίνου, ἀντὶ τοῦ μοιράρχου κ. Ἰω. Ζωγράφου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἐν ταῖς ὑπογείοις μεταλλευτικαῖς ἐργασίαις τῆς Καμαρίζης ἐκ τυχαίας καταπτώσεως ὀγκωδῶν λίθων, ἐφονεύθησαν οἱ ἐκ Καρύστου ἐργάται Χρῆστος Ζέππος καὶ Ἰω. Παρασκευᾶς.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς πυρκαϊά, ἐκραγεῖσα τυχαίως ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Πετράλωνα οἰκίᾳ τοῦ Γεωργίου Βλυσσίδου, ἀπετέφρωσεν αὐτὴν ἐντελῶς, διασωθέντων τῶν ἐπίπλων. Ἡ ἀξία τῆς οἰκίας ἀνέρχεται εἰς 1000 περίπου δρ. ἀλλ' ἦτο ἠσφαλισμένη ἀντὶ τριῶν χιλιάδων.

Ἐκ τῶν ἐξακολουθουσῶν ἔτι ἀνακρίσεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῆς ἀστυνομίας οὐδὲν νεώτερον προέκυψεν οὔτε ὑπάρχει πλέον ἐλπὶς νὰ προκύψῃ ἐπὶ τῆς κλοπῆς τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τῶν κ.κ. Σαμίου καὶ Γεωργακοπούλου. Ἐξ Ἰταλίας μόνον, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι κατέφυγον οἱ κλέπται ἀναμένεται ἴσως ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἡμετέρων προξενικῶν ἀρχῶν αἵτινες εἰδοποιήθησαν τηλεγραφικῶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Ἐκ τῶν οἰκονομιῶν, ἃς προτίθεται νὰ ἐφαρμόσῃ ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἡ κατάργησις τῶν ἀναπληρωτικῶν καθηγητῶν καὶ τῶν προλυτῶν τῆς Θεολογίας ὡς καθηγητῶν εἰς ἑλληνικὰ σχολεῖα.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Χθὲς πάλιν δὲν συνεδρίασε τὸ προσκληθὲν δημοτικὸν συμβούλιον, μὴ κατορθωθείσης ἀπαρτίας. Προσκληθήσεται ἐκ νέου αὔριον.

Εὐχάριστος κίνησις τελεῖται κατ' αὐτὰς ἐν ταῖς ὁδικαῖς ἐργασίαις τοῦ δήμου.

Παραληφθέντος μεγάλου ποσοῦ χαλίκων, προετοιμάζεται ἡ στρῶσις πολλῶν ὁδῶν καί, τὸ σπουδαιότερον, τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, τοῦθ' ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἦτο ἀνάγκη πλέον ἢ ἐπείγουσα.

Ἤρξατο δὲ ἡ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐπιχαλίκωσις, ἥτις θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐπίσης ἤρξατο ἡ ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν Θουκυδίδου, Πετράκη καὶ Βουλῆς.

Συνετελέσθη ὁ καθαρισμὸς τῶν σωλήνων τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς μέχρι τοῦ σημείου ὅπου ἔχει φθάσει ἤδη ἡ σήραγξ τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὅλης σήραγγος, θέλει γείνει ὁ καθαρισμὸς καὶ τῶν σωλήνων τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ὁδοῦ ταύτης.

Ὡσαύτως ἐπερατώθη ὁ καθαρισμὸς τῶν σωλήνων τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ὅπου ἐσταμάτησε καὶ οὗτος χάρις πάλιν τῷ σιδηροδρόμῳ τοῦ κ. Ψύχα.

Ἤρξατο ἐν τοῖς ἐν Φαλήρῳ ἐργοστασίοις τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου ἡ κατασκευὴ τοῦ ἑτέρου τῶν δημοτικῶν ὁδοστρωτήρων, μεθ' ὧν πλειοτέρα σύγχρονος ὤθησις θέλει δοθῆ εἰς τὰς ἐπιστρώσεις τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν.

Ἀλλ' ἡ διόρθωσις τοῦ ὁδοστρωτῆρος τούτου θ' ἀπαιτήσῃ πλέον τοῦ μηνιαίου διαστήματος, καθόσον ἄγνωστον χάριν τίνος λόγου ταξειδεύσας μέχρι τοῦ Δαδίου ἐπὶ τῶν προκατόχων ἀρχόντων τοῦ δήμου, εἶχε καταφθαρῆ καὶ καταστῆ ὅλως ἄχρηστος.

Ὁπωσδήποτε αἱ τελούμεναι νῦν μικραὶ ἐργασίαι αὗται καὶ ἡ πρὸς πρακτικήν τινα ἐνέργειαν παρατηρουμένη προθυμία τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν δέον νὰ μὴ παρέρχωνται ἀπαρατήρητοι καὶ εἶνε ἄξιαι νὰ ἐφελκύσωσιν εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια.

Ἐτοποθετήθησαν δύο μαρμάρινα μικρὰ οὐρητήρια ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἀγγέσμου καὶ Ἀρσάκη, προσεχῶς δὲ τοποθετηθήσονται καὶ ἄλλα εἰς κεντρικάς τινας ὁδούς. Ἀλλὰ καλὸν θὰ ἦτο τὰ ἄλλα ταῦτα νὰ ἔχωσι τὰ διαχωρίσματα ὀλίγον τι ὑψηλότερα καὶ πλατύτερα, ἐὰν δὲν θεωρῆται ἀπρεπὲς τὸ νὰ βλέπωσιν οἱ οὐροῦντες τὴν ἐργασίαν ἀλλήλων. Μικρά τις περιπλέον δαπάνη θὰ ἤξιζε τὴν ἀσχημοσύνην καὶ ἀπρέπειαν τούτων.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Ὡς ἠγγείλαμεν ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ, ἐδημοσιεύθησαν χθὲς οἱ διορισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀστυνόμων. Οὕτω διωρίσθησαν παρὰ τῇ διοικητικῇ ἀστυνομίᾳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀστυνόμοι μὲν οἱ κ. κ. Κωνστ. Βασιλείου, Κανάκης Τζάκας, Θεόδ. Πολυ-

χρονόπουλος, Ἀρ. Τσακίρης, Ἀρ. Δαγκλῆς, Παν. Βιντίκος καὶ Ἰω. Σπορίδης, ὑπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ· ὑπαστυνόμοι δὲ οἱ Μιχ. Μωραΐτης, Μιχ. Οἰκονομάκης, Νικήτας Γκιταράκος, Νικόλ. Πιρνάρης, Κωνστ. Τολμίδης καὶ Χρ. Τσουσόπουλος, ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος.

×

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προεκηρύχθη διαγωνισμὸς ὑπὸ τοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ» πρὸς μελοποίησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ ποιηθέντος ὕμνου ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ συλλόγου. Κατὰ τὴν προκήρυξιν τὸ θέμα τοῦ ὕμνου δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 8 ἢ 16 battutes καὶ πρέπει νὰ εἶνε σύμφωνον μὲ τὴν μετρικήν του διῃρημένον εἰς δύο μέρη, καί, εἰ δυνατόν, νὰ ἀναμιμνήσκῃ ἐθνικὸν motivo.

×

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Χθὲς ἐδημοσιεύθησαν αἱ ἑξῆς μεταβολαί. Μετετέθησαν οἱ ἐφέται Ἀθηνῶν Δ. Ζάνος εἰς Πάτρας, Πατρῶν Ἀρ. Ἀντωνόπουλος εἰς Λάρισσαν καὶ Λαρίσσης Εὐστ. Χατζῆ Δημητρίου εἰς Ἀθήνας.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Παρνασσίδι πρωτοδικῶν Δ. Δεσποτάκος.

Μετετέθησαν οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν Χαλκίδος Λ. Ἠλιόπουλος εἰς Παρνασσίδα καὶ Κυπαρισσίας Ἀνδρ. Γαλιάτσας εἰς Χαλκίδα.

Διωρίσθη εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ πρωτοδικῶν ὁ Θεοφ. Ζοῦγκος, πρώην τοιοῦτος. Διωρίσθη ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Λαρίσσῃ πρωτοδικῶν ὁ Θεοδ Θεοδώρου. Μετετέθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν Ἰω. Τσουλάτης. Ἀνεκλήθη τὸ Β. διάταγμα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Τρίπολιν μετάθεσιν τοῦ ἀντισαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν Δ. Θεοφανίδου.

Διωρίσθησαν τακτικοὶ ἀνακριταὶ παρὰ τῷ πλημμελειοδικείῳ Ἀθηνῶν οἱ πρωτοδίκαι Π. Κουμανταρέας, Σ. Τσαγγρῆς, καὶ Σ. Χαραλάμπης, ἀντὶ τῶν πρωτοδικῶν Γ. Φωτομαρα καὶ Ἰω. Ζέπου, ἀπαλλαγέντων τῶν καθηκόντων τοῦ τακτικοῦ ἀνακριτοῦ.

ΡΟΥΜΟΥΝΙΚΑ

—

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Παρὰ τοῖς φιλελευθέροις κύκλοις ᾄδεται ἤδη ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Λάσκαρ Καταρτζῆς θέλει προσεχῶς παραιτηθῇ. Τὸ κύριον αἴτιον, λέγουσιν, εἶνε ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ συγκατατεθῇ, ὅπως δοθῶσι τῷ διαδόχῳ πρίγκιπι Φερδινάνδῳ ὡς ἐπιχορήγησις τινὰ τῶν κτημάτων τοῦ κράτους.

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Ἐν τῷ κόμματι τῶν φιλελευθέρων ἄκρα ἐπικρατεῖ διαφωνία περὶ τῶν προσεχῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν Βουκουρεστίου, τινῶν μὲν θελόντων νὰ παραστῶσιν ἐν αὐταῖς καὶ ἄλλων ἀρνουμένων· εἰκάζεται δὲ ὅτι δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλλήλους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου αὐτῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξελέγη ὁ κυβερνητικὸς ὑποψήφιος κ. Γρ. Κανταχουζηνὸς διὰ ψήφων 82.

ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΙΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

Τὴν 22αν π. μηνός, ὅτε ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Τ. Σεβερῖνον ὁ ὑπουργὸς τῶν κτημάτων κ. Κάρπ, ἐγένετο ἐκτροχίασις μιᾶς ἁμαξοστοιχίας ἐμπορευμάτων ἐν Παλότᾳ, ἐξ ἧς ἐβλάβησαν 15 βαγόνια καὶ διεκόπη ἐπὶ ἱκανὰς ὥρας ἡ συγκοινωνία, οἱ δὲ ἐπιβάται μετεβιβάσθησαν εἰς ἑτέραν ἐπίτηδες σταλεῖσαν ἁμαξοστοιχίαν. Ἕνεκα τούτου καὶ ὁ ῥηθεὶς ὑπουργὸς ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησίν του.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἤρξαντο συνερχόμενοι ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ συζητοῦντες τὰς βάσεις νέας καὶ μεγάλης ἀδελφότητος, ἥτις μέλλει νὰ συμπεριλάβῃ ἁπάσας τὰς μέχρι τοῦδε ὑφισταμένας τοιαύτας.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΛΟΠΗ

Ἐν Τριμισόρᾳ συνέβη πρωτοφανὴς κλοπὴ ὑπὸ ἀγνώστων, οἵτινες ἀφήρεσαν ἐκ τοῦ νεκροταφείου τῆς εἰρημένης πόλεως ὑπὲρ τοὺς 115 σταυροὺς ἐκ τῶν τάφων.

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Ὁ Καθηγητὴς Δελβρὺκ τὰ μάλιστα ἐκτιμώμενος ὑπὸ τῆς βασιλικῆς τῆς Πρωσσίας Οἰκογενείας καὶ χρηματίσας παιδαγωγὸς τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπικρίνει ἐν τῷ «Πρωσσικῷ Ἐτησίῳ» περιοδικῷ τὸν ἐσχάτως ἐκφωνηθέντα αὐτοκρατορικὸν λόγον, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους. Περικοπή τις ἐκ τῆς ἐπικρίσεως ταύτης ἔχει ὡς ἑξῆς: «Δὲν εἶνε ὁ μοναρχικὸς ἀλλ' ὁ πατριαρχικὸς τόνος τοῦ λόγου, ὅστις προκαλεῖ τὰς πικροτάτας διαμαρτυρήσεις. Πᾶς ὅστις περὶ τοῦ λόγου τούτου ὁμιλεῖ εἰς τὸν αὐτοκράτορα διαφορετικῶς πρέπει νὰ καυτηριάζηται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ψεύτης καὶ προδότης τοῦ μονάρχου του». Φαίνεται ὅτι ὁ καθηγητὴς οὗτος ἐκτύπησε τὸν ἧλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Τὰ σχόλια αὐτοῦ δὲν προκαλοῦσι ζήτημα παρὰ τοῖς ἐξηρεθισμένοις κύκλοις, διότι τὸ ἄρθρον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνώτατος Νόμος ἡ Ἐπιθυμία τοῦ Βασιλέως» καθ' ὃ δηλοῦται ἀναφανδὸν ἡ γνώμη του εἰς παραπλησίας περιπτώσεις, διεβιβάσθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις οὐδὲν παρεκτρεπόμενον εὗρεν ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησια» ἤρξατο δημοσιεύουσα σειρὰν πέντε ἄρθρων περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ Βρεττανικοῦ Ναυτικοῦ, φερόντων τὴν ὑπογραφὴν «Ναυτικὸς» ὅπερ ψευδώνυμον κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα ἀντιπροσωπεύει ἓν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑψηλοτέρων καὶ πατριωτικωτέρων ἀτόμων. Ὁ σκοπὸς τοῦ συγγράψαντος ταῦτα εἶνε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ναυτικὴν αὐτῆς διοργάνωσιν ἡ Μ. Βρεττανία οὐχ ἧττον εὑρίσκεται ἐν τῇ πορείᾳ ναυτικῆς τινος Σαδόβας. Ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφέρονται πολλοὶ πίνακες καὶ διὰ τῶν ἀριθμῶν ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία, ἥτις σχετικῶς πρὸς τὰ παμμέγιστα αὐτῆς συμφέροντα ἔπρεπε νὰ κατέχῃ τὰ 40 ο)ο ἐκ τῶν Ναυτικῶν δυνάμεων ἔχει πράγματι μόνον 23 ο)ο ἐκ τῆς ὅλης Ναυτικῆς δυνάμεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στόλου ἀντιπροσωπευομένης χωρὶς οὐδόλως νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Βρεττανικὸς στόλος εἶνε ἀσυγκρίτως ὑποδεέστερος τοῦ Γαλλικοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραθαλάσσια ὀχυρώματα, πλοῖα καὶ τορπιλλοφόρα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Ἐν συνεντεύξει μετά τινος δημοσιογράφου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κανόβας δελ-Καστέλλο ἐνέκρινε τὴν δημοσίευσιν διαψεύσεως εἰδήσεως καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως φόρος ἐπὶ τῶν ξένων χρεῶν. Προσέθηκε δὲ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς καθυποβληθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν ἀποβλέπει τὴν καθ' ὅλου πληρωμὴν οὐ μόνον τῶν τόκων τῶν διαφόρων χρεῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοκομεριδίων. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν γενικὴν τῆς χώρας κατάστασιν ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐντὸς τῆς τελευταίας 20ετίας ἡ δημοσία περιουσία ἐδιπλασιάσθη. Καὶ μεθ' ὅλην δὲ τὴν ῥῆξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γαλλίας, αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ὑπερτέρουν κατὰ 2 ἑκατομμύρια πεσέτας (φράγκα). Πρέπει ὅμως τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους νὰ βελτιωθῶσι τοῦθ' ὅπερ παντὶ σθένει, εἶπεν, ὅτι θὰ προσπαθήσῃ, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ὅπερ ἐν τῇ Βουλῇ θὰ καθυποβάλῃ ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου πᾶν ἔλλειμμα θὰ ἐξαλειφθῇ ὡς καὶ πᾶσα ἰδέα περὶ νέου δανείου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὕψωσιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χρεωγράφων ἀποδίδει ὁ πρωθυπουργὸς κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἱσπανῶν ἀγορὰν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ἱσπανικῶν χρεωγράφων· καὶ εἰς ἀπόδειξιν τούτου ἀνέφερεν ὅτι ἐνῷ ἡ ὀνοματικὴ ἀξία τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου τῶν 4 ο)ο ἀνήρχετο εἰς 1,900,000,000 πεσέτας κατ' ἐπισήμους πληροφορίας αἱ 1,300,000,000 κρατοῦνται ἐν Ἱσπανίᾳ.

ΤΟΛΜΗΡΑ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

Περιηγητής τις ἐν Βιέννῃ ὀνόματι Χὰνς Σμὶτ συνέλαβε τὴν τολμηρὰν ἰδέαν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς τοῦ νὰ ἀναρριχηθῇ ἐκ τῶν τειχῶν τοῦ Μαρτίνου εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Μαξιμιλιανοῦ ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Ἴνν ἄνω τοῦ Ἰνσπρούκ.

Ἠκολουθεῖτο ὑπὸ μιᾶς κυρίας καὶ δύο κυριῶν οἵτινες ἕνεκα τοῦ βάθους τῆς χιόνος ἐγκατέλιπον αὐτόν. Μεθ' ὅλας δὲ τὰς παραινέσεις τοῦ ὁδηγοῦ ἐν τούτοις ἀνερριχήθη τὰ τείχη τοῦ Μαρτίνου τῇ 26ῃ λήξαντος μηνός. Διανύσας τὴν ἡμίσειαν ὁδὸν ἔστη, ἐκάπνισεν ἓν σιγάρον καὶ ἔψαλεν ᾆσμα, εἶτα ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάβασιν καὶ ἀφίκετο μετὰ τρεῖς ὥρας εἰς τὸ σπήλαιον, ἐκεῖθεν δὲ ἐπέστρεψεν εἰς Ζὶρλ διὰ τῆς ἄρτι ἐπισκευασθείσης ὁδοῦ κάτω τῶν τειχῶν τοῦ Μαρτίνου.

ΠΩΣ ΑΠΕΣΠΑΣΘΗ Η ΣΕΛΗΝΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς ἡ γῆ εὑρίσκετο ἐν ὑγρᾷ καταστάσει ἕνεκα τῆς δεινῆς καὶ ταχυτάτης περιστροφῆς αὐτῆς, ἡ δὲ ἡμέρα διήρκει τρεῖς ὥρας, ἐνῷ ὁ ἥλιος ἐπέδρα ἐπὶ τῶν ὁρμητικωτάτων ῥευμάτων τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς μέχρις οὗ τέλος διέσπασεν αὐτὴν εἰς δύο ἀνίσους ὄγκους, ὧν ὁ μικρότερος ἀποτελεῖ τὴν σελήνην, ἥτις ἀποστᾶσα βαθμηδὸν ἔκτοτε περιεστρέφετο περὶ τὴν γῆν. Ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐπηρείας τῆς σελήνης παράγονται παλίρροιαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐνῷ ὑπῆρχε ῥευστόν τι πρὸς ἐπενέργειαν ἐν τῇ σελήνῃ ἐν τῇ γῇ συνεσωρεύοντο πολὺ μείζονες σεληνιακαὶ παλίρροιαι, λέγει ὁ βασιλικὸς Ἀστρονόμος τῆς Ἰρλανδίας δόκτωρ Βώλ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

—

Ἐν τῇ παντὸς ἐπαίνου ἀξίᾳ καὶ μοναδικῇ ἱστορίᾳ τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ τῇ ἐκδιδομένῃ ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου, ἀνέγνωσα τὰ ἑξῆς «Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀληθῆ καὶ πι»στὴν εἰκόνα παρέχει τῶν πρωτοφανῶν ἐκείνων δια»χειριστῶν τοῦ ἐθνικοῦ χρήματος, πλαστογράφησιν »τῶν καταστίχων, ἀπόκρυψιν πολεμοφοδίων, ἀπο»στελλομένων ἐξ Εὐρώπης, σπατάλην τῶν εἰσπρά»ξεων, νοσφισμὸν τῶν προσόδων τοῦ κράτους, ἰδοὺ »ὅτι ἀναγράφουσιν οἱ εὐσυνειδήτως τὸ ἀνατεθὲν »αὐτοῖς ἔργον τῆς ἐξελέγξεως ἐκπληρώσαντες» Οἱ ἄνδρες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνην κ α τ ε δ ί κ α σ α ν κ α ὶ α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ν ἀ ρ χ ι γ ρ α μ μ α τ έ α τ ῆ ς ἐ π ι κ ρ α τ ε ί α ς Ν. Σ π η λ ι ά δ η ν ἐν μέσῳ τῆς μεγίστης Καποδιστριακῆς ἰσχύος του· ὁ Σπηλιάδης συνέγραψεν ὑπόμνημα ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ἀφῆκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς κληρονόμους του νὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὸν θάνατόν του, ὅπερ καὶ ἐδημοσίευσαν, ὁ δὲ Παπαρρηγόπουλος ἐν τῷ τόμῳ ἑ. σελ. 807 τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους γράφει. «Νομίζομεν δίκαιον νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τούτων, διότι ἐξ ὅ λ ω ν τῶν μνημείων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ο ὐ δ ὲ ν ἴσως ὑπάρχει διδακτικώτερον καὶ μετὰ πλείονος π α ρ ρ η σ ί α ς καταγγέλλον ἀληθειῶν ἀ λ η θ ε ί α ς αἵτινες ἔμελλον νὰ προκαλέσουν τὴν ὀ ρ γ ὴ ν ὅλων τῶν ἰ σ χ υ ρ ῶ ν. Ἀπετέλεσαν λοιπὸν τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ὁ Μ. Κ. Πάγκαλος, ὁ Κ. Πολυάδης, ὁ Κτοσσίκας, ὁ Χρ. Οἰκονομίδης. ὁ Ἀθαν. Σκανδαλίδης»

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπὴ προοιμιαζομένη εἰς τὴν κατὰ τὴν γ' ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἔκθεσιν αὐτῆς ἔλεγεν «ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ ἐθνικὴ αὕτη συνέλευσις εἰς τὸ νὰ ἐπεξεργασθῶσιν οἱ παρελθόντες λογαριασμοὶ εἶνε ἓ ν ἀ π ὸ τ ὰ π ρ ά γ μ α τ α ἐ κ ε ῖ ν α ὅ σ α σ τ ε ρ ε ώ ν ο υ ν τ ὰ ς ἐ π ι κ ρ α τ ε ί α ς.... ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ κ α λ ῶ ς ὁ ἀνωτέρω σκοπὸς εἶνε χ ρ ε ί α καὶ νὰ δώσῃ ἡ Σεβαστὴ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ὄμμα προσεκτικὸν καὶ ὀξυδερκὲς εἰς τὰς μέχρι τοῦδε γεννηθείσας ἐπεξεργασίας τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν, καὶ οὕτω διὰ τούτου νὰ δυνηθῇ νὰ γνωρίσῃ ὁπωσοῦν ἀρκούντως τοὺς τρόπους διὰ τῶν ὁποίων τ ὸ ἔ θ ν ο ς π ρ έ π ε ι ν ὰ ἐ μ π ι σ τ ε ύ ε τ α ι τ ὰ δ η μ ό σ ι α π ρ ά γ μ α τ α».

ΦΟΙΤΗΤΗΣ τῆς Φιλολογίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

(συνέχεια).

Ἡ δολοφονία καὶ τὸ φρενοκομεῖον

Ἡ θέσις ἐκείνη μέσον ὅρον πλέον δὲν εἶχε· διὰ τῆς ...ς τὸν ἀπεσπάσαμεν ἐκ τοῦ ὑπηρέτου, ὠθήσαμεν τὸν ...ρέτην ἐντὸς τῆς φυλακῆς καὶ ἐρρίψαμεν μετὰ πάλης ...γάλης τὸν Κζάρον εἰς τὸ ἔδαφος..... ἐγὼ ἐγονάτι... ἐπὶ τοῦ στήθους του κρατῶν σφικτὰ τὸν λαιμόν του, ... ὁ Τέπλωφ ἐκράτει κολλημένην τὴν κεφαλήν του ἐπὶ ... γῆς. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆλθε καὶ ὁ νεώτερος ... πριγκίπων Βαραντίσκη, ὅστις σήμερον εἶνε πρέσβυς ... Γαλλίαν, ὅστις καὶ διώκει τὴν σωματοφυλακὴν καὶ ...τησε νὰ διαπεράσῃ τὸ μανδύλιον του εἰς τὸν λαιμὸν ... Πέτρου. Ὁ Πέτρος ἐξέσχισε μὲ τοὺς ὄνυχάς του ... παρειὰν τοῦ Βαραντίσκη καὶ τὸ σημεῖον ὅπερ σή...ρον φέρει εἰς τὸ πρόσωπόν του δὲν εἶνε ἄλλο ἢ τοῦτο· ...λὰ ἡ πάλη πλέον ἦτο ματαία, ὁ δυστυχὴς Κζάρος ...ώλεσε τὰς δυνάμεις του καὶ τότε διαπεράσαντες μαν...λιον τι πέριξ τοῦ λαιμοῦ του ἐσφίξαμεν τοῦτον καὶ ...ἐτελειώσαμεν.

— Τέρας! θηρίον! ψυχὴ προωρισμένη διὰ τὰ μεγα...τερα τοῦ ᾅδου βασανιστήρια, ὡς μανιώδης ἔκραξεν ἡ ...μισσα Βοροντζὼφ εἰς δάκρυα πύρινα ἀναλυθεῖσα καὶ ...θουμένη ὡς Ἐρινὺς ἐκ τοῦ καθίσματός της. Εἶνε ἡ ...ρώτη φορὰ ὅπου διηγεῖσαι ἐνώπιόν μου τὸν ἀληθῆ θά...τον τοῦ δυστυχοῦς Πέτρου μου! ὢ ἰδοὺ οἱ περιβόη... Ὀρλὼφ ... ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἠγόρασαν οἱ ἁπλοῖ οὐ...λοχίαι τὸν βαθμὸν τοῦ κόμητος καὶ τὰ πλοῦτη ταῦτα. ...τυχοῦ Μάσιγκα ὅτι ἦσουν ἡ ἐρωμένη τούτου.

— Ἡ κόμισσα Βοροντζὼφ ἔλαβε τὸ κάλυμμά της ...ς ἀναχώρησιν.

— Στῆθι, εἶπεν ὁ Ἀλέξιος φράττων τὴν ἔξοδον.

— Βρόντησον καὶ κεραυνοβόλησον ὅσον ἐπιθυμεῖς ...μισσα! ... ἐννοῶ τὴν θλῖψιν καὶ ἐκτιμῶ τὴν ἀγανά...κτησίν σου, μετὰ γαλήνης εἶπεν ὁ Ἀλέξιος. εἶχον ἀνάγ...κην νὰ ἀνοίξω τὸ στῆθός μου καὶ νὰ εἴπω καὶ νὰ ἐκθάψω ...στικὸν τὸ ὁποῖον ἄλλος ἐμοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ μου τῆς ...κατερίνης καὶ τῶν δύο ἑτέρων συνενόχων οὐδεὶς εἰς ...ωσσίαν ἐγνώριζεν ... Ἀλλὰ μέμφου τὴν Αἰκατερίνην ...λλον καὶ ὄχι ἡμᾶς, ἴσως ἂν μετεχειρίζετο ἄλλους ... θάνατος ἠδύνατο νὰ εἶνε πλέον βάρβαρος.

— Ὢ Θεὲ ὕψιστε, ἔκραξεν ἡ πριγκίπισσα Δασκώφ, ...άρχει ὑποκρίτρια μεγαλειτέρα τῆς Κλυταιμνήστρας ...ύτης.

Ποῖος ἠδύνατο νὰ μὴ πιστεύσῃ τὴν ἐνοχήν της εἰς ...ὴν δολοφονίαν ταύτην;

Ποῖος δύναται νὰ λησμονήσῃ τὰ ὕπουλα δάκρυα, τοὺς ...λοφυρμοὺς, καὶ τοὺς σπαραγμοὺς τῆς Κατίγκως μου ...ταν εἰς τὸ γεῦμα ἐπάνω μᾶς ἔφερον τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ ...ζάρος προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας ... ἠγέρθη καὶ ἐ...ζήτει νὰ τρέξῃ ἐν τῇ φυλακῇ του νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, ὅταν ...εἶπον πρὸς ταύτην ὅτι ἤδη ἀπεβίωσεν, ἔτρεξε καὶ ἐ...κλείσθη εἰς τὸν κοιτῶνα της διὰ δέκα ἡμέρας εἰς πέν...θος χήρας ἀπηλπισμένης· οὔτε πρέσβεις οὔτε φίλους ...τε συμβούλους ἤθελε νὰ δεχθῇ ... ἀλλὰ τὸ περιβόη...τον ἐκεῖνο αἰσθηματικὸν καὶ θρησκευτικὸν Οὐκάζιον της ...' οὗ διέταττε τὸ πτῶμα τοῦ Πέτρου μετὰ πομπῆς νὰ ...ταφῇ εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Νούσκη...

Καὶ δὲν ἐνθυμεῖσαι, μὲ σκοτεινὸν ὕφος εἶπεν ὁ Γρη...γόριος Ὀρλὼφ, ὅταν ὁ νεκρὸς τοῦ δυστυχοῦς Πέτρου προ...εκομίσθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νούσκη ...ν τὸ πρόσωπόν του ἦτο μέλαν καὶ τὸ στόμα του τὸ ...ποῖον κατὰ τὴν συνήθειαν ἔπρεπε νὰ ἀσπασθῇ ὁ ὄχλος ...ταύτην δυσωδίαν ἐξῆγε ὥστε πολλοὶ εἶχον δι' ἡμέρας ...πολλὰς τὰ χείλη των πεφλογισμένα... ἡ Κατίγκω μου ...γνώριζε τὸν θάνατον τοῦ Πέτρου τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ...ὁ Ἀλέξιος διὰ μεγάλου τάχους ἔφιππος ἦλθε καὶ ...ῆς τὸν ἀγγείλῃ, ἀλλ' ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς παρρησιά...σεως, καὶ ὑπῆρχε μέγα γεῦμα εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς τὸν ...πλωματικὸν καὶ στρατιωτικὸν κύκλον, καὶ τοὺς πρέ...σβεις, λαμπρὸς χορὸς καὶ φωταψίαι, ὅλα ταῦτα δὲν ἠ...δυνάμεθα νὰ ἀναβάλωμεν δι' ὅλον τὸν κόσμον ... Ἐν...θυμοῦμαι μάλιστα ὅτι ἅμα ὁ ἀδελφὸς Ἀλέξιος ἔφερε τὴν ...ησιν, ἐγώ, ἡ Κατίγκω, ὁ Πανίνης καὶ ὁ Ραζομόφσκης ...κλείσθημεν εἰς ἰδιαίτερον συμβούλιον καὶ ἀπεφασίσαμεν μόνον μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑορτῶν νὰ κάμωμεν γνωστὸν τὸν θάνατον τοῦ Πέτρου.

— Καὶ ἐν τούτοις ἂν ποτὲ ἐνθυμοῦμαι, καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα ταύτην εἰς μεγαλειτέραν εὐθυμίαν καὶ μᾶλλον χαρμόσυνον ἦτο κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας ὅταν τὸ πτῶμα τοῦ δυστυχοῦς Πέτρου ἦτο θερμὸν ἔτι ἀπὸ τὴν πρόσφατον δολοφονίαν! διέκοψεν ἡ πριγκίπισσα Δασκώφ. Διεδέχθη σιγὴ βαθεῖα διὰ πολλὴν ὥραν τὴν ὁμιλίαν ταύτην! ὅλων αἱ φυσιογνωμίαι ἦσαν σκυθρωπαὶ ἡ δὲ κόμισσα Βοροντζὼφ ἐξηκολούθει νὰ κλαίῃ σιγηλῶς .... προχωροῦσα εἶτα μὲ βῆμα βραδὺ πρὸς τὸν Γρηγόριον Ὀρλὼφ τοῦ εἶπε.

— Ἐὰν λάβωμεν ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν μόνον τὴν Αἰκατερίνην, εἶνε ... ἔξοχος τῷ ὄντι, διότι σᾶς ἔπαιξεν ὅλους εἰς τὰ ... υλά της, ὑπεκρίθη ὡς ὁ ἄριστος ἠθοποιὸς ἐπὶ τοῦ θεά...ου τῆς Εὐρώπης. Οἱ πόλεμοι, τοὺς ὁποίους δι' ὑμῶν ὅλων διεξῆγεν, ὁ σταθερὸς τοῦ διοικεῖν τρόπος της καὶ ἡ φιλοδοξία της διὰ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ῥωσσικοῦ κράτους περιέβαλλον τὸ ὄνομά της πρὸς τοὺς μὴ γνωρίζοντας ἐκ τοῦ πλησίον ταύτην, διὰ πολλῆς λαμπρότητος..... πλὴν φεῦ! δύναταί τις νὰ τὴν ὀνομάσῃ γυναῖκα!.... ὁποία ἐστάθη ἡ αὐλή της.... ἐκατηγόρουν τὸν Πέτρον διότι, ἵνα λησμονήσῃ τὰς ἀπιστίας τῆς συζύγου του ἦτο πρὸς με προσκεκολλημένος, ἀλλ' ἡ αὐλὴ τῆς Πετρουπόλεως εἰς τί μετεσχηματίσθη σήμερον! Εἶνε ἡ αὐλὴ τῆς ἀπωλείας· αἱ Ῥωμαῖαι τῆς φθινούσης αὐτοκρατορίας εἰς πόσα χρέη δὲν ἐβύθισαν τὸ κράτος δωριζόμεναι μυθώδεις περιουσίας πρὸς τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν, ἀλλάσσουσαι τούτους κατὰ μῆνα σχεδόν..... ἔχει σύγκρισιν ἡ αὐλὴ αὕτη μὲ ἐκείνην τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' Ἄριστα σὺ Γρηγόριε ἐστάθης ἡ κυρία Μοντεσπάν, διότι κρυφίως ἐζήτει νὰ σὲ νυμφευθῇ ὁ δὲ Ποτέμκη ἡ κυρία Μεντενών. Σᾶς ἔδειξε καὶ εἰς τοὺς δύο τὸν θρόνον, πλὴν οὐδέποτε εἶχε σκοπὸν νὰ τὸν συμμερισθῇ.

Σᾶς ἐμεταχειρίσθη ὡς λεμόνια, ὧν τινων ποιήσασα χρῆσιν τοῦ ζωμοῦ, ἔρριψε τοὺς φλοιοὺς εἰς τὰ σκύβαλα..... ὅσον διὰ τὴν ἀδελφήν μου δὲν λέγω τίποτε..... πλεῖστα ἔτη δὲν ὡμιλοῦμεν, ἑκάστη ἐνόμιζε τὴν ἄλλην ἄφρονα καὶ ἀπερίσκεπτον, πλὴν τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἀμφότεραι ἐλάβομεν, παρατηρῶ ὅτι δὲν μᾶς ἐσωφρόνησαν. Ἡ Μάσιγκα καὶ αὖθις ζητεῖ νὰ πλησιάσῃ τὴν αὐτοκράτειραν, ὁ δὲ τρόπος, μεθ' οὗ ζητεῖ, εἶνε ἀνοίκειος διὰ τὴν κόμισσαν Δασκώφ.

Ζητεῖ νὰ ῥίψῃ τὸν ἀθῷον υἱόν της εἰς πέλαγος ῥαδιουργιῶν καὶ κινδύνων, προτάσσει τοῦτον ὡς μνηστῆρα. Ὢ μωρία· διὰ τοῦτο ζητεῖ νὰ ἀνάψῃ τὰς φλόγας μιᾶς γεγηρακυίας ἤδη εἰς τὰς ἀσελγίας γυναικός..... Χάνεις τὸν καιρόν σου ἀδελφὴ Μάσιγκα, οὐδέποτε δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃς, διότι ἡ Αἰκατερίνη εἶνε πονηρὰ ὡς τὴν κίχλην καὶ ὀσφραίνεται μακρόθεν τὰς παγίδας· σήμερον δὲ ἀποστρέφεται καὶ οἷον δήποτε εἶνε τὸ ἀρρενωπὸν κάλλος τοῦ υἱοῦ σου, ἐννοεῖ ὅτι ὄπισθεν τούτου εἶνε κεκρυμμένη ἡ μήτηρ του.. . Ἄλλως τε αὕτη εἶνε ἐμμανὴς τώρα διὰ τὸν ὡραῖον τῆς Λανσκόην.

Οἱ λόγοι τῆς κομίσσης Βοροντζὼφ ὡς δίστομος μάχαιρα ἐπέφερον καιρίαν πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τίνι τρόπῳ ἀνίχνευσε τὸ μυστικὸν τοῦτο, πλὴν ἠναγκάσθη νὰ καταπνίξῃ τὴν ἀγανάκτησίν της μετὰ πολλῆς διπλωματίας, ἁπλῶς διαψεύδουσα τὴν φήμην. Ἡ πριγκίπισσα ἦτο γυνὴ τολμηρά, πραοφανής, βαθύνους, πολυμήχανος καὶ ἀγαλλομένη εἰς τὰς πολιτικὰς ῥαδιουργίας. Ἡ ἀδελφή της ἡ κόμισσα Βοροντζὼφ εὐερέθιστος, ἁπλῆ φέρουσα εἰς τὰ χείλη μωρὰν εἰλικρίνειαν, ἥτις τόσον ἤρεσκεν εἰς τὸν Πέτρον, ὅπως διὰ ταύτης ἄγῃ καὶ φέρῃ αὐτὸν ὅπως ἐβούλετο, ὑψηλοφώνως προσέθηκεν.

— Εἶνε περιττὸν νὰ διαψεύσῃς τοῦτο Μάσιγκα, διότι ὁ ἴδιος Ποτέμκης κάλλιστα γνωρίζω σὲ ἐνθαρρύνει προσποιεῖται ὅτι σὲ συνδράμει..... πλὴν ἀδελφή σὺ ἡ τόσον εὐφυὴς πιστεύεις σήμερον τὸν ἀσπονδότερον τοῦτον ἐχθρόν σου; Ὁ Ποτέμκης εἶνε ὁ χαμερπέστερος τῶν Ῥώσσων· διασκεδάζει τὴν αὐτοκράτειραν δι' ἄλλων, ἅμα ἐννοήσῃ ὅτι αὕτη τὸν βαρύνεται..... ἀναιδῶς ὁ ἴδιος ἐκλέγει τοὺς ἐραστάς της, ἂν καὶ οὐδέποτε δὲν τοὺς ἀφίνῃ νὰ λάβωσι κράτος μεγαλείτερον τούτου.... τί λοιπὸν θὰ κερδήσῃ ὁ υἱὸς πρίγκιψ Δασκὼφ ἐκ μιᾶς τοιαύτης θέσεως; ποῖος ἐπρομήθευσε τὸν Ζόριζ πρὸς τὴν Αἰκατερίνην, ὁ Ποτέμκις· τίς τὸν Ῥίμσκην Κορτζακώφ, ὁ Ποτέμκις, ποῖος τὸν παρόντα τρισποθητὸν τῆς Λανσκόην ἢ ὁ Ποτέμκις. Γνωρίζεις δὲ ὅτι σήμερον ἡ Αἰκατερίνη ἐρᾶται μετὰ πλείονος πάθους τὸν Λανσκόην ἢ ὅτι ἠράσθη τὸν Γρηγόριον Ὀρλὼφ, τὸν Βασιελίτσικωφ, ἢ τὸν ἴδιον Ποτέμκιν....

Ὁ συνταγματάρχης Βασιελίτσικωφ παρατηρῶν, ὅτι ἀμφότεροι οἱ Ὀρλὼφ παρεδόθησαν εἰς νεκρὰν σιγήν, καὶ σκυθρωπότητα, αἱ δὲ δύο ἀδελφαὶ ἤρξαντο νὰ ἐρίζωσι καὶ σφενδονίζωσι ἀλλήλαις προσωπικότητας ἐπιξυούσας ἀρχαίας κεκλεισμένας πληγάς, δράξας τὸν λόγον ἠρώτησε τὸν Γρηγόριον Ὀρλώφ.

— Κατὰ πόσον εὕρετε τὴν Αἰκατερίνην εἰλικρινῆ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Ἑλλήνων τοὺς ὁποίους τῷ 1769 ἐπανεστάτησε καὶ ἤδη πάλιν πειρᾶται τὸ αὐτὸ νὰ πράξῃ. Τὸ κατ' ἐμὲ ὅταν ὑπὸ τὴν εὐνοίαν της διετέλουν ἀνεκαλυψα, ὅτι ἂν καὶ ἔτρεφεν ἄσπονδον κατὰ τῶν Τούρκων μῖσος, τὸ ὀθωμανικὸν κράτος κατακερματίζουσα τίποτε διὰ τούτου δὲ ἤθελε πράξει.

— Ἂν μετὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ τουρκικοῦ στόλου εἰς Τζεσμὲ ὁ ῥωσσικὸς διεπέρα τὸν Ἑλλήσποντον, προσωρμίζετο εἰς τὸ Βυζάντιον συναπαντώμενος μὲ ἐκεῖνον τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ ἢ ἐκανονοβόλει τὴν πόλιν ταύτην ἢ ἐπεδίωκε τὸν Σουλτάνον, σήμερον ἤθελον εἶμαι ἐγὼ ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου. Τὸ σχέδιόν μας ἦτο νὰ σχηματίσωμεν νέαν Ῥωσσικὴν μοναρχίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸ ῥωσσικὸν σκῆπτρον. Νὰ ἐγείρωμεν μέγα ναυπηγεῖον καὶ ναύσταθμον εἰς Ἑλλήσποντον καὶ εἰς τὴν νῆσον Πάρον τοῦ Ἀρχιπελάγους, ὅπως ἔχωμεν πλήρη συγκοινωνίαν τοῦ ναυτικοῦ μας μετὰ τῆς Μεσογείου.

— Λοιπὸν οἱ τὸ αἷμα των χύνοντες Ἕλληνες ἄλλο δὲν θὰ εἶχον τότε νὰ περιμένωσιν ἐκ τῆς Ῥωσσίας ἢ ὅτι ἐξερχόμενοι τοῦ ἑνὸς ζυγοῦ θὰ μετέβαινον εἰς τὸν ἕτερον, τουτέστι, ὅτι θραύοντες ἀρχαίας ἁλύσεις σεσαθρωμένου σιδήρου. θὰ ἐνεδύοντο νέας ἐκ στίλβοντος χάλυβδος.

— Ὄχι φίλε συνταγματάρχα· ὁ μὲν ζυγὸς τούτων ἐκ τοῦ βαρβαρισμοῦ μετέβαινεν εἰς ἐκεῖνον τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅστις πλέον ζυγὸς δὲν ὀνομάζεται.... ὑπάρχει μὲν μία ἱεραρχία, ἀλλ' ὅλοι ἦσαν ὡς ἀδελφοί.

— Ἀλλὰ τοὺς δούλους ἡμῶν δὲν μεταχειριζόμεθα εἰς Ῥωσσίαν πάντοτε ὡς ἀδελφούς, ἄλλως τε ὁ βάρβαρος τοῦρκος δὲν παρήλλαξε οὔτε τὴν γλῶσσαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οὔτε τὰ ἔθιμα, οὔτε τὸ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας. Ἐνῷ ἡ πολιτικὴ τῆς Ῥωσσίας εἶνε νὰ κατακτᾷ ἔθνη καὶ ταῦτα νὰ καταχωνεύῃ, ὥστε οὔτε ἴχνος τῶν πατρῴων αὐτῶν καταγωγῶν νὰ μὴ διασώζεται μετὰ μικρὸν χρόνον ἀφοῦ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κατοχήν της.

— Οὕτω εἶνε φίλε συνταγματάρχα, εἶπεν ὁ Ὀρλώφ, τὸ αἴσθημα τοῦτο μάλιστα ὑπερισχύει πρὸ παντὸς ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Αἰκατερίνης, ἐπιθυμεῖ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γίνουν καθαροὶ Ῥῶσσοι. Νομίζει καὶ πιστεύει, ὅτι τοῦτο εἶνε κατορθωτόν, διότι καὶ αὐτὴ γερμανὶς οὖσα ἔγεινε! Ὁποίους ἔχει σκοποὺς διὰ τοὺς πωλωνοὺς τοὺς ἰδίους ἔχει καὶ διὰ τοὺς ἕλληνας. Ἐπιθυμεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὰ δεινά των, νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν θρησκείαν των, πλὴν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ σχηματίσουν κράτος αὐτόνομον, ἀνεξάρτητον καὶ γειτνιάζον μὲ τὸ ἡμέτερον ποτέ, ποτέ! Ἄλλως τε ὁ βίος της τόσον αἰσχρὸς καὶ ἐστιγματισμένος εἶνε, ὥστε διὰ νὰ τυφλώσῃ τὴν Εὐρώπην κατεργάζεται διὰ παντὸς εἴδους φήμης νὰ κάμῃ τὸ ὄνομά της ἀδιακόπως νὰ βροντᾷ, νὰ ἐκλαμβάνωσιν αὐτὴν λόγου χάριν σήμερον ἄλλοι γυναῖκα ὁμοίαν τῆς Σεμιράμιδος εἰς τὰς κατακτήσεις τῆς Ἐλισσάβετ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ διοικεῖν, τῆς Μαρίας τῶν Μεδίκων εἰς τὸ προστατεύειν τὰ γράμματα, τὴν ποίησιν καὶ τὰς ὡραίας τέχνας.... Τούτου ἕνεκα προσεκάλεσε τὸν Βολταῖρον, τὸν Ἀλαμβέργον, κτλ. πᾶν ἄλλο αἴσθημα εἶνε ξένον πρὸς αὐτήν.

Ἂν ἡ ἄστατος καὶ ἀγνώμων αὐτῆς ψυχὴ ἀδιαφορεῖ σήμερον τόσον δι' ἡμᾶς ὅλους τοὺς ἀναβιβάσαντας αὐτὴν εἰς τὸν θρόνον της, ἐπιθυμεῖς ἀντιτιθεμένη κατὰ τῶν ἰδίων συμφερόντων της νὰ προσκολληθῇ πρὸς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους οὔτε κἂν γνωρίζει.... Ποῖοι! ἂν ὑπάρχωσι διάβολοι θηλυκοῦ γένους ἡ Αἰκατερίνη εἶνε ἡ σύζυγος βεβαίως τοῦ ἀρχιδιαβόλου εἶνε....ἐκτραχηλισμένη μεσσαλίνα.... παύσωμεν παύσωμεν πρὸς Θεοῦ νὰ ὁμιλῶμεν περὶ αὐτῆς νομίζω θὰ φύγωσιν πλέον αἱ φρένες μου.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγκατέλειψα τὴν ἐπικατάρατον αὐλήν της περιεπλανήθην εἰς τὰς λοιπὰς ὅλας τῆς Εὐρώπης νὰ ἴδω ἂν ὑπάρχῃ κἂν σύγκρισίς τις μὲ τὴν ἰδικήν μας! Ἐζήτουν νὰ ἀναπαύσω διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὴν συνείδησίν μου.... πλὴν ὄχι εἰς οὐδεμίαν εὗρον τὴν διαφθορὰν καὶ ἀσέλγειαν ἐκείνης τῆς Πετρουπόλεως. Οὔτε ἡ Μαρία Θηρεσία τὴν ὁποίαν ἡ Κατήγκω μας συνειθίζει καταφρονητικῶς νὰ καλῇ «αὐτὴ ἡ γυναῖκα» οὔτε ὁ Λουδοβῖκος ἔχουσι τὴν ἐλαχίστην σύγκρισιν.

Ἡ συνείδησίς μου ἤρξατο ὁσημέραι νὰ μὲ βασανίζῃ τὸ φάσμα τοῦ Πέτρου νὰ παρρησιάζεται περιοδικῶς πρὸς με.... Διὰ νὰ ἀποφύγω τὸν μεμονωμένον βίον, διὰ νὰ κρύπτω τὴν δειλίαν μου, ἐνυμφεύθην τὴν ὡραίαν μου Ζηνοβίαν· ὁ ἥλιος πάλιν διέχυσε τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὸ πρόσωπόν μου· ἤρχισα καὶ πάλιν νὰ ἀναπνέω αὔρας ἔαρος, ἦτο ἄγγελος. Διὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς ἀνύψωνε ὁσημέραι τὰ αἰσθήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ ἐπάρατος γερμανὶς Κλυταιμνήστρα, εἶχεν εἰς βόρβορον κυλίσῃ.... Ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια τοιαύτην εὐδαιμονίαν δὲν δίδει διαρκῶς πρὸς ἁμαρτωλοὺς ὡς ἐμέ! ἡ εὐδαιμονία μου ἦτο πρόσκαιρος καὶ ἄνευ ἐλπίδων, λύχνου λάμψις προμηνύουσα τὴν ἀπόσβεσίν του....... Ἀγαπητή μου Ζηνοβία!..... Ἐντὸς βραχέως διαστήματος τὴν ἔχασα.... δὲν εἶνε δώδεκα μῆνες ὅπου σὲ ἔθαψαν εἰς τὴν Λαυσάνην τῆς Ἑλβετίας.... ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπεσύρθην εἰς Μόσχαν, ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μίαν δὲν ἐκοιμήθην νύκτα χωρὶς νὰ ἴδω ταύτην εἰς τὸ ἐνύπνιόν μου. ὄπισθεν δ' αὐτῆς τὸ φάσμα τοῦ Πέτρου....αἱ ἐλεημοσύναι μου αἱ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς προσφοραί μου....τίποτε τίποτε...δὲν ἀλλάσσουσι τὰ πράγματα.

(Ἀκολουθεῖ)

116 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ὁ λόγος τῆς τιμῆς.

φαντασίαν καὶ καρδίαν της ἤρξατο διὰ χαρακτηριστικῆς τακτικῆς καὶ ῥητορικῆς καὶ ἐπιχειρημάτων, παροιμιῶν καὶ ἀφθονίας παραδειγμάτων τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος ὃ ἐδίωκε· πώποτε ἄλλοτε ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀφίξεώς του ἀλλαχόθι ἔδειξεν τοιαύτην δεινότητα λόγου.

Ἐκ τῆς μετριοφροσύνης μετέβαινεν εἰς ἐνθουσιασμόν, ἐκ τοῦ ἐπικοῦ ὕψους εἰς τὸ ἡρωϊκόν. Αἱ χειρονομίαι του ἦσαν ῥητορικώταται, τέλος τὸ σῶμα καὶ ἡ λαμπρὰ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του ἐνθουσίασαν τὸν ἴδιον συνταγματάρχην.

Ἡ ταραχὴ τῆς ψυχῆς τῆς κομίσσης ἦτο τοιαύτη ὥστε αὕτη μετέβη εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἀνακλίντρου τοῦ συζύγου της ὅπως τὴν κρύψῃ.

Ὁ συνταγματάρχης τότε εἶπεν.

— Κύριε ἱππότα εἶμαι φυσικὸς ἐχθρὸς τοῦ Μωαμεθανισμοῦ, ὅλα τὰ γαλόνια μου τὰ ἐκέρδησα εἰς Ἀλγερίαν μαχόμενος κατ' αὐτοῦ.

Ἡ οἰκογένεια ἡμῶν ἠκολούθησε τὰς σταυροφορίας πολεμήσασα πρὸ αἰώνων τὸ Κοράνιον. Μεταξὺ τῶν Γάλλων τῶν πολεμησάντων τὸν Ἀλῆ-Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων εἰς Πάργαν, ἦσαν ὁ θεῖος μου ὁ λοχαγὸς Τισσὼ (Tissot) καὶ ὁ ἐξάδελφός μου Ρισχμών. Ἕτερος στενός μου συγγενὴς ὁ Μάξιμος Ρεϊδὼ ἦτο εἰς τὴν ἐπανάστασιν ὑμῶν ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς πολιορκίας τῆς Τριπολιτζᾶς, ὥστε βλέπετε ἀληθῶς φέρω φιλελληνικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου, καὶ δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι σήμερον λείψανον ὡς εἶμαι, ἂν τὸ σχέδιον ὑμῶν ἦτο κατορθωτὸν καὶ ὥριμον ἠδυνάμην νὰ ἐγερθῶ καὶ τρέξω πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων. Πλὴν τὸ βλέπω ἀκατόρθωτον, διότι αἱ φυλαὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν ἠχὼ τῆς σάλπιγγος ἤθελον δράξει καὶ αὖθις ὡς ἄλλοτε τὰ ὅπλα καὶ διότι τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Ἔξετε ἐξωτερικὰς ἀντιδράσεις σήμερον ἐξ ὅλης τῆς Εὐρώπης. Ὁ φιλελληνισμὸς σήμερον ἐμηδενίσθη ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ ἀτμός, ὁ ἠλεκτρισμός, οἱ σιδηρόδρομοι καὶ ὁ πανσλαβισμὸς εἶνε ἐναντίον ὑμῶν, εἰς δὲ τὸν στόμαχον τῆς διπλωματικῆς ὕδρας ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Μωαμεθανισμὸς διάκρισιν πέψεως πλέον δὲν ἔχουν. Ἐξ ἄλλου ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ, τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ νεότης ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς τύχης. Ἂν ἠθέλατε ποτὲ ἔχει τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ μαγεύσετε καὶ πείσετε ὡς ἐμαγεύσατε καὶ ἐπείσατε ἡμᾶς, τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας πάντα κατορθοῦνται, διότι ἡ φάσις ἐν ᾗ εἰσῆλθε σήμερον ἡ Τουρκία ἀπαιτεῖ ἕνα διάδοχον διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώπης καὶ ὁ διάδοχος οὗτος ἄλλος δὲν εἶνε ἢ ὁ νόμιμος κληρονόμος της ἡ Ἑλλάς.

Ἡ συνδιάλεξις περιεπλέχθη καὶ ἐξετάθη μᾶλλον διά τινα χρόνον, μέχρις ὅτου ἐποίησε τὴν ἐμφάνισίν της καὶ ἡ μηλέδη Γουδουΐν ἡ μήτηρ τῆς κομίσσης Δὲ Βὲρ Λασχατῶ. Ἦτο κυρία περίπου πεντηκονταετὴς φέρουσα τὴν ἡλικίαν της κάλλιστα, πολὺ νεωτέρα τοῦ συζύγου της. Ὁ Σὶρ Βαρθόλδος ἐπεφόρτισε τὴν μηλέδη σύζυγόν του νὰ δείξῃ τὰς εἰκόνας καὶ λοιπὰ περίεργα τοῦ μεγάρου πρὸς τὸν φιλοξενούμενον μέχρι τῆς ὥρας τοῦ γεύματος. Ἡ ὡραία Λουΐζα δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλευρὸν τοῦ συζύγου αὐτῆς.

Τὸ μέγαρον τοῦτο ἦτο ἕτερον μουσεῖον εἰς τὸ εἶδος του. Τεσσάρων αἰώνων συλλογαὶ καλλιτεχνικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ τῶν προγόνων τοῦ Σὶρ Βαρθόλδου ὑπῆρχον ἐντὸς τούτου, καὶ ἦτο μέγαρον ἀχανῶν διαστάσεων καὶ ποικίλων ἀρχιτεκτονικῶν.

Ὅσον διέτρεχε τοῦτο τόσον ᾐσθάνετο πόσον ἠλίθιος ἐστάθη πιστεύσας τὴν λιβελλογραφίαν τοῦ Πρίτη Κόκη νὰ μὴ ἐπανίδῃ τὴν κόμισσαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἐπαρχίας, μετὰ ταύτης δὲ περισσότερον συσχετισθῇ. Ἐνθυμεῖτο ὅταν εἶδεν αὐτὴν κοιμωμένην ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ περιμένουσαν τοῦτον τὴν νύκτα καθ' ἣν ἐκέρδησε τὰς τόσας χιλιάδας λίρας. Ἐνθυμεῖτο ὅτι αὕτη ἠγέρθη καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν του, τὴν συμπάθειαν ἂν ὄχι ἔρωτα ἣν ἔδειξε διὰ τοῦτον καὶ τὸ γραμμάτιον ὃ τῆς ἔγραψε καὶ ἡ λύσσα του ἦτο μεγίστη κατὰ τοῦ Πρίτη Κόκη, ὅστις τοσαῦτα ἐφλυάρησε κατ' αὐτῆς. Ἐδέρετο ὑπὸ ἐπιθυμίας νὰ εὑρεθῇ μόνον ὀλίγας στιγμὰς μόνος μετ' αὐτῆς ὅπως ζητήσῃ συγγνώμην καὶ ἐλευθέρως καταμηνύσῃ πρὸς ταύτην τούτους καὶ δικαιολογήσῃ τὴν διαγωγήν του. Μύριοι ἄλλοι συμπερασμοὶ διήρχοντο ἐκ τοῦ κρανίου του, ἡ σοβαρὰ νόσος τοῦ συνταγματάρχου, ἡ φιλία καὶ τὰ αἰσθήματα ἃ οὗτος ἔδειξε πρὸς τοῦτον, ἡ πραγματικὴ τῆς κομίσσης θέσις ἣν ἐγνώριζεν ἐκ τοῦ στόματός της ὅτι δηλ. δὲν ἠράτο τὸν σύζυγόν της, τὸ μέλλον αὐτῆς μετὰ τὸν θάνατόν του ὡς μόνη κληρονόμος τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου ὑποστατικοῦ καὶ μεγάλου εἰσοδήματος. Ὁ δυστυχὴς ἡμῶν νησιώτης παρεζαλίσθη καὶ οὗτος καὶ ἡ ἄστατος καρδία του ἦτο παρανάλωμα αἰσθημάτων ποικίλων ὡς ἦτο ἐκείνη τῆς κομίσσης.

Εἰς τὸ γεῦμα ὁ ἱππότης ἡμῶν παρεκάθητο εἰς τὰ δεξιὰ τῆς λαίδης Γουδουΐν. Ἡ κόμισσα ὡς τροφὸς μᾶλλον ἢ σύζυγος ἐπηγρύπνει παρὰ τῷ συζύγῳ της ἄφωνος, πολλὰ σπανίως ἀνοίγουσα τὰ χείλη νὰ προφέρῃ τινὰς λέξεις καὶ ἐκτάκτως οὔσα περιποιητικὴ πρὸς τὸν συνταγματάρχην.

Ἅπαξ ἢ δὶς οἱ ὀφθαλμοὶ τούτων συνηπαντήθησαν ὅτε οἱ ἄλλοι δὲν ἔβλεπον καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς ὅστις ἐδόνισε τὰς καρδίας ἀμφοτέρων πρέπει νὰ ἦτο μέγας.

Ἐν τούτοις ὁ Σὶρ Βαρθόλδος Γουδουΐν εἶχε πλεῖστα νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τῶν μερῶν ἡμῶν περὶ τῶν ζώντων καὶ ἀποβιωσάντων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του καὶ ἔδωσαν οὐ μικρὰν ὕλην εἰς τὸν ἥρωα τῆς ἡμέρας νὰ διατρανώσῃ τὰς γνώσεις του καὶ τὸ παρελθόν του.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐκάπνισαν καὶ αἱ δύο κυρίαι ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ἴδια· ἡ τρικυμία ἠγέρθη μετὰ μεγαλειτέρας βοῆς. Οἱ ὑετοὶ ἦλθον μετὰ τῆς ῥοβινθοειδοῦς χαλάζης νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς θυέλλης καὶ μαστιγώσουν τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων. Ὁ κ. Γουδουΐν προσεκάλεσε τὸν κ. Σκοπελίδην νὰ κοιμηθῇ ἐν τῷ μεγάρῳ ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μικρὸν Πανδοχεῖον καὶ οὗτος βεβαίως ἐδέχθη.

Ἐν τούτοις ἡ κόμισσα δράξασα τὴν εὐκαιρίαν ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς ὅστις ἦτο εἰς τὸ ἰσόγειον, διότι ὡς ἐκ τῶν πληγῶν του ὁ συνταγματάρχης δὲν ἠδύνατο ν' ἀναβαίνῃ τὰς κλίμακας καὶ κλείσασα ὁρμητικῶς τὴν θύραν ἐρρίφθη εἰς τὰ γόνατα ἐνώπιον ἀναπαυτικῆς ἕδρας καὶ ἐνταφιάσασα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ὡραῖον στῆθος της ἐντὸς αὐτῆς ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

— Οὐδεμία γυνὴ ἔστι δυστυχεστέρα μου διενοεῖτο. Θεέ μου! εὐδόκησον ὁ ἄνθρωπος οὗτος αὔριον ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ἄλλως εἶμαι γυνὴ διὰ παντὸς ἠφανισμένη. Εἶνε ἔγγαμος! Εἶμαι ὕπανδρος· τὸν ἐρῶμαι τρομερώτατα! οὐδόλως μ' ἐρᾶται! Εἶνε ὁ μόνος πρὸς ὃν δὲν τολμῶ ἀνερυθριάστως ν' ἀτενίσω τοὺς ὀφθαλμούς μου! Τί θ' ἀκολουθήσῃ ἂν διαμείνῃ ἡμέρας τινάς! Θὰ φονεύσω τὸν δυστυχῆ σύζυγόν μου· ἡ ἐλαχίστη ὑποψία θὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸν τάφον! καὶ ἀδύνατον εἰς πολύπειρος καὶ πνευματώδης ἀνὴρ ὡς αὐτὸς νὰ μὴν ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχον ἔρωτά μου! διότι ἀδύνατον συγχρόνως εἶνε ἡ ἐρῶσα γυνὴ δεκάκις τὴν ὥραν νὰ μὴ προδώσῃ ἑαυτήν Θεέ μου! πρόσελθε εἰς βοήθειάν μου! μόνον ἀπὸ Σοῦ προσδοκῶ τὴν σωτηρίαν μου!... ἀλλὰ πρέπει ἅπαξ νὰ τὸν ἴδω νὰ τοῦ ἐπιστρέψω τὴν ἐπιστολήν του τὸ ἐκατόλιρον ἔνταλμά του καὶ τὸν καθικετεύσω νὰ ἀποφύγῃ ποτὲ πλέον νὰ μὲ ἴδῃ καὶ ποτὲ προφέρῃ τὸ ὄνομά μου.

Καιρὸς ἤδη νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ κόμισσα πρό τινων ἑβδομάδων εἶχε λάβει ἐπιστολὴν τῆς κ. Χόσμπαν ἥτις τῇ ἀνήγγειλε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Σκοπελίδου, τὴν ἀναχώρησίν ἐκ τοῦ οἴκου της καὶ τὴν ἀνακάλυψιν παρὰ τοῦ κ. Χόσμπαν τοῦ γάμου του μετὰ μοναδικῆς καλλονῆς, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Χρυσοῦ σταυροῦ καὶ τὴν μετοίκησίν των εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Καπέλλας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸν ἐνόμιζεν ἔγγαμον.

Τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα διανοουμένη ἡ κόμισσα Λουΐζα Λασχατῶ ἠγέρθη, ἐσπόγγισε τὰ δάκρυά της, ἔνιψε τὸ ἁβρὸν πρόσωπόν της μὲ ψυχρὸν ὕδωρ καὶ μετέβη εἰς τῆς μητρός της τὸ δωμάτιον ὅπως καταβοῦν ὁμοῦ πρὸς συναπάντησιν τῶν τριῶν κυρίων.

Πλαγίως ἡ Λουΐζα ἔφερε τὸν λόγον ὅτι ἐνόμιζε τὸν κ. Σκοπελίδην νυμφευμένον· ἡ μήτηρ ἐξέφρασε τὰς ἀμφιβολίας αὐτῆς καὶ εἶπεν ὅτι θὰ τὸν ἐρωτήσῃ.

Ὁ Σὶρ Βαρθόλδος Γουδουΐν ὡς καὶ ἡ Μηλέδη ἠγάπων ἐμπαθῶς τὸ Οὐΐστ ἠρώτησαν τὸν Ἱππότην ἂν παίζῃ οὗτος ἀπεκρίθη καταφατικῶς διὸ καὶ ἤρχισαν τὸ χαρτοπαίγνιον εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὁ συνταγματάρχης ἔλαβε μέρος. Ἡ ὡραία Λουΐζα παρεκάθητο παρὰ τῷ συζύγῳ αὐτῆς καὶ προσποιουμένη ὅτι ἔβλεπε τὰ χαρτία του παρηκολούθει τὰς κινήσεις τοῦ κ. Σκοπελίδου καὶ ἐξήταζε τὴν φυσιογνωμίαν του.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἔχασεν ἤδη δύο rubbers. Ἡ Λαίδη Γουδουΐν εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν ἦτο νυμφευμένος.

— Ὄχι Μιλέδη δὲν ἔχω τὴν εὐδαιμονίαν ταύτην! ἀπεκρίθη οὗτος.

— Mon Dieu Comte! Εἰς τοὺς τρόπους του ὁ κ. Ἱππότης καὶ εἰς τὰς ἰδέας του δὲν ὁμοιάζει ὡς ἕνα οἰκογενειάρχην.... δὲν γνωρίζω πλὴν διατί πολλάκις μὲ ἦλθεν εἰς τὸ στόμα νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ἂν κηρυχθῇ ὁ πόλεμος, ἡ ἐπανάστασις καὶ ὑμεῖς τρέξετε εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τί θὰ κάμῃ ἡ δυστυχὴς σύζυγος ὑμῶν... βλέπετε τὸ ἰδικόν μου δυστύχημα ἐστάθη τόσον μέγα ὥστε πονῶ πᾶσαν σύζυγον στρατιωτικοῦ ζωηρῶς εἶπεν ἡ κόμισσα.

— Σᾶς διαβεβαιῶ εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι μία τῶν αἰτιῶν ὅπου ἀπέφυγον μέχρι τοῦ νῦν τὸν γάμον εἶνε τὸ ἄδηλον τοῦτο μέλλον· ἄλλως τε ὁμολογῶ ὅτι ἅπαξ ἐρωτεύθην καὶ δυστυχῶς πρὶν προφθάσω νὰ διατρανώσω τ' ἀληθῆ αἰσθήματά μου πρὸς ἐκείνην ἣν ἠγάπων ἀνήρπαγη αἴφνης ὑπ' ἄλλου, ἔκτοτε ἡ ἀπόφασίς μου ἔγεινε! Ν' ἀποθάνω garcon.

Ὁ κ. Σκοπελίδης εἶπε τοὺς λόγους τούτους ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν κόμισσαν, ἥτις εὐτυχῶς καθημένη ὄπισθεν τοῦ συζύγου της ἔκρυπτε τήν τε ταραχὴν της καὶ τὸν σάλον τῆς χαρᾶς αὐτῆς, διότι δὲν ἦτο ἔγγαμος.

Ὁ κόμης Δὲ Βὲρ Λασχατῶ προϊούσης τῆς νυκτὸς ᾐσθάνθη ἀπηυδημένος, ὅθεν παρεχώρησε τὴν θέσιν του πρὸς τὴν σύζυγον του καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ὅπου καὶ συντόμως ἀπεκοιμήθη.

Τὸ χαρτοπαίγνιον νῦν ἔβαινε μετὰ μείζονος εὐθυμίας. Ἡ ἰδία κόμισσα ἐλησμόνησεν ἑαυτήν, ἔγεινε λαλητικωτέρα καὶ εὐθυμοτέρα. Τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἦτο ἐρυθρόν, οἱ ὀφθαλμοί της ἐμψυχωμένοι, ἵπτατο ἐν ἄλλῃ ἀτμοσφαίρᾳ· ἡ ὁρμὴ τῆς φύσεως ἐτύφλωνε τὸ λογικόν. Ὁ ἥρως ἡμῶν ἔγεινε τολμηρότερος· βαθμηδὸν ἤρξατο νὰ πατῇ λίαν προφυλακτικῶς τὸν πόδα της ὑπὸ τὴν τράπεζαν· αὕτη τὸν ἀπέσυρε σκιρτῶσα καὶ τρέμουσα ὡς φύλλον, πλὴν οὗτος ὅσον αὕτη ἀπεσύρετο τόσον ἐξέπλωνε τὸν ἰδικόν του περισσότερον· ἤγγιξε διὰ τῶν γονάτων του τὸ γόνυ αὐτῆς ἡ δὲ δυστυχὴς αὕτη κυρία ἔντρομος εἰς τὴν τοσαύτην αὐθάδειαν πτοουμένη μήπως διὰ τῆς ταραχῆς της προδώσῃ τὴν θέσιν της, τὸν ἐγκατέλειψε νὰ πράττῃ ὅπως ἤθελε. Μεταξὺ τρόμου καὶ εὐφροσύνης τὸ σῶμα της ὁλόκληρον ἦτο πεπυρωμένη κάμινος. Δὶς ὑπὸ τὴν τράπεζαν προσποιούμενος ὅτι ἔπεσαν χαρτία τινὰ ἔδραξε τὴν χεῖρά της καὶ τὴν κατησπάσθη.

Ἡ κόμισσα Δὲ Βὲρ Λασχατῶ ἦτο γυνὴ ἄνθηρὰ καὶ μεγάλου κάλλους, πλὴν ὅταν τὸ κάλλος τοῦτο ἐξέπτετο ὑπὸ τῶν πειρασμῶν τῆς ἥβης καθίστατο τόσον γλυκεῖα καὶ χαρίεσσα ὥστε ἠδύνατο νὰ ῥίψῃ τὸν στοιχώτερον εἰς παραφροσύνην.

Ἅμα ἔληξε τὸ τρίτον ῥάμπερ νικήσασα ἑαυτὴν ὠρθώθη καὶ ζητήσασα συγγνώμην εἶπεν ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ μετακομίσῃ τὸν σύζυγόν της εἰς τὴν κλίνην του. Ἐξήγειρε τοῦτον καὶ ἐκαληνύκτισεν. Ὁ νησιώτης ἡμῶν δὲν ἐδράξατο... ἔννοήσῃ ὅτι ἥψαθε πῦρ εἰς τῆς νέας γυναικὸς τὰς αἰσθήσεις. Ὁ ἀκράτητος καὶ ἄφρων οὗτος νέος ὅστις ἀνηρπάζετο ὑπὸ τῶν κτηνωδῶν παθῶν οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδιδε διὰ τὴν ἐνοχοποίησιν τῶν θυμάτων αὐτοῦ. Ἡ κόμισσα ἥτις ἀνεπόλει τὴν εἰς Λονδῖνον διαγωγήν του καταπτοηθεῖσα μὲ τὴν τόλμην του, ἐγκατέλειψε τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο μετὰ τοῦ συζύγου της δύο ὥρας πρὶν οὗτος μεταβῇ εἰς τὴν κλίνην. Ἔμεινε μετὰ τοῦ Σὶρ Βαρθόλδου καπνίζων συνδιαλεγόμενος καὶ ἐκκενώνων τινὰς βαυκάλεις ἀξιολόγου οἴνου.

Εἷς μυθιστοριογράφος ζωγραφίζων τὴν σκηνὴν ταύτην ἤθελε προσπαθήσει νὰ καλύψῃ τὴν ἀληθῶς ἐνάρετον ταύτην κυρίαν μεθ' ὅσης ἠδύνατο αὐστηρότητος, μετανοίας καὶ ποιήσει τὸ ἐν Λονδίνῳ ἔκτακτον καὶ ὑπὸ ἐκτάκτους περιπτώσεις συμβὰν τῆς κατ' αὐτῆς κτηνώδους βιοπραγίας διὰ χρωμάτων τοιούτων, ὥστε νὰ ποιήσῃ τοὺς ἀναγνώστας νὰ λησμονήσουν τοῦτο, ῥίψει δὲ ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ἐπὶ τοῦ αἰτίου τοῦ δυστυχήματος. Ἡμεῖς παρακολουθοῦντες τὴν φύσιν καὶ ἀντιγράφοντες τὰ συμβάντα ὡς ἔλαβον χώραν καὶ ζωγραφίζοντες τὰς ἀδυναμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ θνητοῦ ἀνθρώπου, πρὸς δὲ καὶ τῶν αἰσθήσεων τὴν ὁρμήν, ἥτις ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος περιτυλίσσει διὰ φλογερῶν κυμάτων τὸ θετικώτερον λογικὸν καὶ χαλαρώνει τὸν ἴδιον ὀργανισμόν του, ἡμεῖς λέγομεν λαμβάνοντες τὸν ἄνθρωπον ὡς ἡ φύσις τὸν ἐποίησε, δὲν δυνάμεθα νὰ κρύψωμεν ὅτι ἀμφότερα τὰ δύο ταῦτα ὄντα ἀπῆλθον εἰς τὴν κλίνην μεθ' ἑαυτῶν φέροντα τὴν ἀϋπνίαν καὶ τρομερὰν αἰσθανόμενα ἀδημονίαν ὅτι ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ὄντα δὲν ἠδύναντο τοὐλάχιστον διὰ πέντε λεπτὰ νὰ εὑρεθῶσι μόνα. Καὶ ὅμως ἡ μὲν ἀϋπνία τῆς κομίσσης διέφερε ἀντιδιαμέτρως ἐκείνης τοῦ ἥρωος ἡμῶν.

Ἡ κόμισσα ἄϋπνος εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ συζύγου της ποθοῦσα ἀντὶ τούτου νὰ εἶχεν ἐκεῖνον δεομένη δὲ ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον τόσον τὸ νῦν ἐπόθει νὰ ἤθελεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ οἴκου των ὅσον τάχιον μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐπεθύμει τοῦτο αἰσθανομένη ὅτι ἀδύνατον ἦτο ἂν διέμενε τινὰς μόνον ἡμέρας νὰ μὴν ἤθελε λησμονήσει ἑαυτήν. Ὁ ἥρως ἡμῶν ἠγρύπνει ὅμως μόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐκολακεύετο ὅτι αὕτη ἤθελεν εὕρει τὸν τρόπον ὅπως τὸν ἐπισκεφθῇ τὴν νύκτα ἐκείνην. Ἐγκατέλειψεν ἐπὶ τούτῳ τὴν θύραν του ἡμιανοικτὴν καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ἦχον προσήλωνε τὴν ἀκοήν του νομίζων ὅτι ἤκουε τὰ βήματά της.

(Ἀκολουθεῖ).

116 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ὁ Διάβολος μᾶς ὁδηγεῖ παρὰ τῇ κλίνῃ τοῦ θνήσκοντος Καπνικοπούλου καὶ μᾶς ἐξηγεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας του, τῆς φιλαργυρίας του καὶ διατί ὁ γάμος τῆς θυγατρός του Χερουβεὶμ ἀνεβλήθη. Σκηνὴ μεταξὺ τοῦ Καπνικοπούλου καὶ τῆς ἀνεψιᾶς του Λαμπρούλας. Ὁ Ἄγγελος καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ Κυρίου.

Ἀφιέρωσα ὅλον τὸν βίον μου εἰς τὸ νὰ κάμνω καλά... ποῦ εἶνε τώρα ἡ δικαιοσύνη σου Θεέ μου! ἐγὼ ποτὲ ἀκόμη δὲν τὴν εἶδα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον..... Λαμπρούλα διατί κλαίεις;... μὴ κλαίεις ἀκόμη δὲν θὰ ἀποθάνω... φοβεῖσαι διὰ τὰ χρήματά σου... ἐλθὲ ἐδῶ πλησίον μου.... ἄ Λαμπρούλα! Λαμπρούλα ποτὲ δὲν ἐπίστευον ὅτι ἔχεις τόσην ὀλίγην ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν θεῖόν σου...

Ἡ Λαμπρούλα προσεγγίζουσα τὴν κλίνην ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ Καπνικοπούλου καὶ ἠσπάσθη αὐτὴν πολλάκις καὶ θερμῶς, εἶτα εἶπε διὰ γοερῶν λέξεων συχνὰ διακοπτομένη ἐκ τῶν δακρύων της.

— Δὲν εἶνε ὅτι δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνην, ἀγαπητὲ θεῖέ μου, ἀλλ' εἶνε διὰ τὰ ὀρφανὰ αὐτά... δὲν εἶνε δι' ἐμὲ ἀλλὰ διὰ τὰ ὀρφανὰ αὐτὰ καὶ τὴν γραῖαν ἀδελφήν σου, τὴν πάμπτωχον πρωτότοκον ἀδελφήν σου, τὴν μητέρα τοῦ μακαρίτου συζύγου μου.... τὸ γνωρίζω ὅτι δὲν εἶνε διὰ νὰ ἀποθάνῃς καὶ δέομαι μετὰ θερμῶν δακρύων τὸν Κύριον νὰ κόπτῃ ἀπὸ τὰς ἡμέρας μου καὶ σοῦ τὰς χαρίζει, νὰ ζήσῃς χρόνια πολλὰ διότι εἶσαι ὁ προστάτης καὶ ὁ πατέρας τῶν ὀρφανῶν μου καὶ τότε τί θὰ γίνωμε. Ἀλλὰ θεῖέ μου εἴμεθα ὅλοι θνητὰ ὄντα καὶ ἐὰν εἶνε ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου νὰ σὲ πάρῃ μὴ μᾶς ἀφήσῃς εἰς τοὺς δρόμους χωρὶς τοὺς τίτλους τοῦ σπητιοῦ μου καὶ νὰ μοῦ εἰπῇς ἀπὸ ποῦ θὰ πάρω τὰ ἄλλα μου μετρητά... πὲς νὰ μοῦ δώσουν τὰ χαρτιά μου...

— Ὄσσσ.... ὄχ!...Παναγιά μου!....σσσσ .... ὄχ! τί πόνοι εἶνε τοῦτοι! ἐφώναξεν ὁ Καπνικόπουλος ἐνῷ ἡ Λαμπρούλα ἐπότιζε μὲ δάκρυα τὰς χεῖρας του ἀσπαζομένη αὐτάς. Συγχρόνως ἀνέτρεψε τὴν κεφαλήν του ἐπὶ τοῦ προσκεφάλου του ὡς λιπόθυμος.

— Τὸν καταλαμβάνετε τὸν ὑποκριτήν! τὴν στιγμὴν αὐτὴν οὔτε πονεῖ οὔτε εἶνε λιπόθυμος! προσποιεῖται τὸν θνήσκοντα ὅπως μὴ δώσῃ ἀπάντησιν πρὸς τὴν δυστυχῆ χήραν!... πταίω ἐγὼ κυρὰ Εὐρώπη ἢ αὐτὸς ὅστις καὶ εἰς τὴν θανάσιμον του αὐτὴν ὥραν ζητεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ τὸν θεόν του καὶ ἐμὲ εἶπεν ὁ Διάβολος μετ' ἀδημονίας καὶ ὄχι εἰρωνείας τὴν φορὰν αὐτήν.

— Θεέ μου μὴ μοῦ πάρῃς τὸν ἀντρούλην μου καὶ κάμε ὅτι θέλεις μὲ ὅλους ἡμᾶς!... ἄχ τί θὰ γίνωμε ἂν ἀποθάνῃ. Εἶσαι ἄδικος θεέ μου! εἶσαι ἄσπλαγχνος θεέ μου... ὅλο εἰς ἡμᾶς φέρεις τοῦ κόσμου τὰ δυστυχήματα;... δὲν πηγαίνεις καὶ σὲ κανενὸς ἄλλου τὸ σπήτι;... ὅλο μαῦρα, μαῦρα!... ἐδιαρέθην νὰ φορῶ τὰ μαῦρα ἄφες καὶ τὰ δικά μας τὰ χείλη λίγο νὰ γελάσουν.

Ταῦτα ἔλεγεν ἡ κ. Καπνικοπούλου ὑψηλοφώνως σχηματίζουσα θρηνῳδῶν χορὸν μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων της καὶ τριῶν ἀδελφῶν της παραπλήσια θρηνολογοῦσαι.

Ὁ Καπνικόπουλος προσεποιεῖτο ἔτι τὸν θνήσκοντα ὅπως ἀποφύγῃ νὰ παραδώσῃ πρὸς τὴν ἀνεψιάν του τοὺς τίτλους τοῦ οἴκου της καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς μικρᾶς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν της.

Ἐν ἀγωνίᾳ τῆς ὀφεληθεῖσα ἡ κ. Καπνικοπούλου ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἔδραμεν εἰς τὸν ἄλλον θάλαμον καὶ ἔφερε τὸν ἱερέα μὲ τὴν ἁγίαν μετάληψιν ὅπως μεταλάβῃ τὸν ἀσθενῆ δὶς ἀποποιηθέντα νὰ κάμῃ τοῦτο.

— Ἀγαθῇ τύχῃ! ἄλλως δὲν ἠδυνάμην νὰ διαμείνω οὔτε μίαν στιγμὴν ὑπὸ τὴν στέγην αὐτήν. Θέτουσι τὴν ἁγίαν μετάληψιν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποκριτοῦ τούτου ὑποκρινομένου τὸν ἀναίσθητον ὅπως μὴ ἐκ τρίτου τὴν ἀποποιηθῇ ὁ δὲ παπᾶς ὅστις τὴν θέτει φέρει καὶ οὗτος ἐπὶ τῶν νώτων του ἀναρίθμητα κρίματα. Ἄρα ἡ ἁγία μετάληψις εἰς χεῖρας τοῦ ἑνὸς καὶ εἰς τὸ στόμα τοῦ ἄλλου δὲν ἔχει τὴν ἁγιότητά της. Ὁ Κύριος ἀφήρεσεν αὐτὴν πρὶν φέρωσι τὸ δισκοπότηρον ὑπὸ τὴν στέγην αὐτήν. Ἀγαθῇ τύχῃ! ἐπανέλαβεν ὁ Διάβολος ὅστις ἐν τούτοις σὺν ταῖς ἄνωθι λέξεσιν ἀπεκαλύφθη τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ τὸν πῖλον εἰς χεῖρας ἔβλεπε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μυστηρίου.

Ἅμα ἐξῆλθεν ὁ ἱερεὺς ὁ Καπνικόπουλος ἐπανέλαβε αὖθις τὰς αἰσθήσεις του.

— Θεῖέ μου! δὲν φεύγω ἐὰν δὲν μοῦ δώσῃς τοὺς τίτλους τῆς οἰκίας τῶν ὀρφανῶν μου! τώρα ὅπου τὰ κρίματά σου ὅλα ἐσυγχωρήθησαν καὶ τὰ χειλάκια σου ἁγίασαν μὲ τὴν ἁγίαν μετάληψιν δὲν μποροῦν πλέον νὰ μὴ διατάξουν τῆς χήρας τὸ δίκαιον.... πὲς θεῖέ μου νὰ μοῦ δώσουν τὸ κλειδὶ τοῦ γραφείου νὰ ὑπάγω νὰ παραλάβω τοὺς τίτλους μου. Θερμῶς δεομένη ἐκραύγαζεν ἡ Λαμπρούλα.

Ὁ Καπνικόπουλος ἔκαμε νεῦμα πρὸς τὴν σύζυγόν του διὰ τῆς κεφαλῆς νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τοῦ πλησίον του τὴν ἀνεψιάν του ὡς δῆθεν νὰ τὸν ἐστενοχώρει διὰ τῆς αἰτήσεώς της, ἀνέτρεψε δὲ αὖθις τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου προσποιούμενος τὸν ἀναίσθητον.

— Ἀ Κυρὰ Εὐρώπη! τὰ πράγματα βλέπεις δὲν εἶνε τόσον κακὰ διὰ τὴν Λαμπρούλα ὅσον ὑπέθετες ἀποδίδουσα πρὸς ἐμὲ τὴν θέσιν τῆς γυναικὸς αὐτῆς. ἔκραξεν ὁ Διάβολος. Ἰδοὺ ἡ καλοκἀγαθος καὶ ἔντιμος κυρία Καπνικοπούλου ἡ ἀγνοοῦσα τοῦ συζύγου της τὰς ἀτιμίας ὑπολαβοῦσα τὸ νεῦμα αὐτοῦ ὡς ἄδειαν καὶ συγκατάθεσιν τὴν παραλαμβάνει καὶ ἐξέρχονται ἐντεῦθεν. Πηγαίνουν κάτω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συζύγου της οὗτινος φυλάττει τὸ κλειδὶ νὰ τῆς παραδώσῃ τοὺς τίτλους τῆς οἰκίας της καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ἀνεψιοῦ της. Ἰδοὺ τί τώρα θὰ συμβῇ θὰ ἐξηγήσῃ κάτω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Καπνικοπούλου τὴν Λαμπρούλα καὶ τὴν ἀφίνει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της σπουδαστοῦ τῆς νομικῆς νὰ εὕρωσι τὰ ζητούμενα ἔγγραφα. Διατί κυρὰ Εὐρώπη δὲν λέγετε ὅτι εἰς ἐμὲ ὀφείλεται ἡ κακὴ αὕτη συνεννόησις μεταξὺ τῶν δύο Καπνικοπούλων ἡ ἀποβαίνουσα σωτήριος διὰ τὴν δυστυχῆ χήραν! ἠρώτησεν ὁ Διάβολος εἰρωνικῶς· προσθέτων ἀλλὰ τί σωτήριος!... μετρητὰ δὲν ὑπάρχουν, ὁ δὲ οἶκος της εἶνε ὑποθηκευμένος. Ὁ πρῶτος τόκος ὀφείλεται, ἐὰν δὲν πληρωθῇ, ὁ οἶκος θὰ πλειστηριασθῇ καὶ ἡ χήρα τὰ ὀρφανά της καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ κακούργου τούτου μένουσιν εἰς τοὺς δρόμους.

— Σπάνιον τέρας, ὑπετραύλισεν ἡ δεσποινὶς Ἀλήθεια.. κοιμᾶται ἢ προσποιεῖται ὅτι κοιμᾶται Ἀχριμάν.

— Κοιμᾶται... τὸν ἔρριψα εἰς βυθὸν ὅπως ἔδωσα καιρὸν πρὸς τὴν Λαμπρούλα νὰ παραλάβῃ ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφά της τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς ὁ πολύδουλος κακοῦργος ἔχει ἐπισυνημμένα ἐντὸς ἰδιαιτέρου φακέλλου. Ὅταν ἐξυπνήσει καὶ πληροφορηθῇ ὅτι ἡ Λαμπρούλα τὰ παρέλαβε καὶ ἐγένετο ἐν γνώσει τῆς τύχης της θὰ γείνῃ ἐμμανὴς καὶ τὸ νόσημά του ἔσεται περὶ τὸ τέλος του.

Ἐνῷ ὡμίλει ταῦτα ὁ Διάβολος παρουσιάσθη αἴφνης εἷς Ἄγγελος ἐν τῷ κοιτῶνι τούτῳ μὲ γυμνὸν ξίφος εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ σάλπιγγα εἰς τὴν ἄλλην, φέρων δὲ τὴν σάλπιγγα πάραυτα εἰς τὸ στόμα ἐσάλπισε τοὺς ἑπομένους λόγους.

— Ἀχριμάν! ἡ διαταγὴ τοῦ μεγαθύμου καὶ πολυευσπλάγχνου Κυρίου εἶνε νὰ παύσῃς ἀπόψε τὴν νύκτα τὰ περαιτέρω βασανιστήρια κατὰ τοῦ ἀτίμου τούτου δικηγόρου καὶ παραλάβῃς τὴν ψυχήν του εἰς τὰ βασίλειά σου. Ὁ Κύριος φρονεῖ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀρκεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους δικηγόρους καὶ δικαστὰς τῆς ὁμοίας φύσεως καὶ διαγωγῆς ἐξ ὧν τόσον ὑποφέρει τυραννεῖται καὶ ὁσημέραι καταστρέφεται ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀχριμὰν ὁ Κύριος συγχρόνως διατάσσει ὅτι δύνασαι νὰ διαμείνῃς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ ὅσον χρόνον ἐπιθυμεῖς μέχρις ὅτου τὴν καθαρίσῃς τῶν τοιούτων καὶ παραλάβῃς τοὺς τοιούτους εἰς τὰ βασίλειά σου.

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Ἄγγελος καὶ αὖθις ἐγένετο ἄφαντος, ὁ δὲ Διάβολος ὅστις ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ διαγγελεὺς τοῦ Παντοκράτορος ἔθεσε τὴν σάλπιγγα εἰς τὰ χείλη του ἐγονάτισεν ἀποκαλυφθεὶς μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ ἀκροαζόμενος τὴν διαταγὴν ὠρθώθη λέγων.

— Κυρὰ Εὐρώπη θὰ σᾶς ἀφήσω διὰ τινας ὥρας. Ὑπάγω νὰ ἐνδυθῶ τὴν στολήν μου τοῦ ᾅδου ὅπως ἔλθω καὶ παραλάβω τὴν ψυχὴν τούτου τοῦ κακούργου. Ἡ περίστασις εἶνε ἔκτακτος διότι καὶ ὁ θάνατός του αὐτὸς θὰ παρουσιάσῃ ἔκτακτον σκηνήν. Θὰ συναπαντηθῶμεν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου κυρὰ Εὐρώπη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄

Ρωμαντικὴ καὶ αὐθαδεστάτη καὶ αἰσχρὰ εἰκὼν τοῦ θανάτου τοῦ Καπνικοπούλου. Περιγραφὴ τοῦ ἀτόμου του. Γνῶμαι τῆς δεσποινίδος Ἱστορίας περὶ τῆς μορφῆς τῶν Ἀγγέλων καὶ τοῦ Διαβόλου. Τρομεροὶ λόγοι τοῦ Διαβόλου πρὸς τὸν Καπνικόπουλον, ὅταν πέρνῃ τὴν ψυχήν του.

Εἰς τίνας θρήνους, καὶ εἰς ὁποῖον θέαμα εὕρομεν τὴν εἰς κοιτῶνα μετατραπεῖσαν αἴθουσαν ὅταν ἐπεστρέψαμεν! Οἱ ἰατροὶ ἀνήγγειλον πρὸς τὴν κ. Καπνικοπούλου, ὅτι οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἐλπὶς ζωῆς καὶ ὅτι ὁ τρισεύθητος σύζυγός της ἐντὸς τινων ὡρῶν μεταβαίνει εἰς τὸν ἀληθῆ προορισμόν του.

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ κατεκυριεύθη νῦν μᾶλλον ὑπὸ τρόμου, ἢ λύπης. Ἐγνώριζεν ὅτι εἶχε μεγάλα κτήματα, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἅπαντα ἦσαν περιπεπλεγμένα εἰς τὰ προβληματικὰ τῆς Ἑλλάδος δικαστήρια. Καὶ ἐγνώριζεν ὅτι τοῦ ὤφειλον πολλὰ μετρητὰ ἢ ἐπηγγέλλετο ὅτι τοῦ ὤφειλον, ἀλλὰ τοιαῦτα δὲν ὑπῆρχον, διότι κατὰ τὴν ἀσθένειαν ταύτην ἐφάνη ἡ ἀληθὴς περιουσία του περιοριζομένη μόνον εἰς τὸ κουβάρι, ὅτι δὲ δὲν ἤθελον ἔχει ἀρκετὰ μετρητὰ οὔτε πρὸς ἐνταφίασίν του.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἐπεκράτει λύπη καὶ πένθος, καὶ σιγῆς δάκρυα, ἀλλ' οὐχὶ διάτοροι, ὀξυκώκυτοι καὶ γοεροὶ θρῆνοι καὶ ξεφωνητὰ ὡς εἰς τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ Καπνικοπούλου. Δὲν ὑπῆρχεν ὁ παρεξυσμὸς τῆς ἀπελπισίας, οὔτε αἱ γελοῖαι δεήσεις πρὸς τὴν θείαν Πρόνοιαν, ἵνα μεταβάλῃ γνώμην χορηγοῦσα πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν δεομένων ζωὴν ἀντὶ θανάτου.

Ἤκουοντο μόνον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν οἱ λόγοι τῆς κ. Καπνικοπούλου.

— Θεέ μου τί θὰ γίνω· διατί μοῦ παίρνεις τὸν ἄντρα μου! Χριστιανοί μου τί θὰ γείνω μὲ τρία κορίτζια; διατί θεέ μου νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃς ἕνα μόνον χρόνον ἀκόμη ζωντανὸν νὰ τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις μας καὶ παντρέψῃ τὰ κορίτζια του.

Ἡ αὐτὴ ἐγωϊστικὴ ἐπιθυμία ἐν οἰμωγῇ ἐξεφράζετο καὶ ἐκ τῶν τριῶν ἀδελφῶν τῆς κ. Καπνικοπούλου, καὶ ἐκ τῶν τριῶν κουβαριασμένων συγγάμβρων καὶ ἐκ τῶν τριῶν θυγατέρων του, ἀεὶ σχηματιζουσῶν τὸ οἰκιακὸν ἔλεγεῖον, ὁ δὲ φαινόμενος πότε βεβυθισμένος ἀσθενής, πότε ἀποσπῶν ἐκ τοῦ στήθους του ἐγκατώδη ἀναστεναγμὸν καὶ εἶτα ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πνευστιῶσαν καὶ ἐξηντλημένην κατάστασίν του, ἠκροάζετο ταῦτα αἰσθανόμενος εὐχαριστήσεως σάλον ἐν τῇ καρδίᾳ του, διότι ἐθεώρουν αὐτὸν τόσον ἀναγκαῖον ἐν τῇ ζωῇ. Ἄλλως τε βαρέως ὡς ἦτο ἀσθενὴς καὶ ἐν τῇ σκωϊκότητί του, οὐδόλως ἐπίστευεν ὅτι θὰ ἀποθάνῃ, διανοούμενος τερπνῶς ὅτι συντόμως θὰ καταπλήξῃ τοὺς πάντας διὰ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως του, ἐμπαίζων οὕτω καὶ τὸν θεὸν καὶ τοὺς διαβόλους. Τοσοῦτον ἦτο ἀποσκληρυμένος ὁ χαρακτήρ του.

Περιττὸν νὰ μνημονεύσω ὅτι ἐκτὸς ἑτέρων διαφόρων στενῶν συγγενῶν τοῦ Καπνικοπούλου καὶ πολλῶν φίλων του ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ συνεσωρεύθησαν ἔξωθι καὶ ἐντὸς πάντες οἱ δυστυχεῖς κουβαριασμένοι πολυάριθμοι πελάται του κατηφεῖς, μελαγχολικοί, ταλαίπωροι, σκυθρωποί, ἀπηλπισμένοι, ἐνδομύχως καὶ φανερὰ δεόμενοι νὰ ζήσῃ ὁ ἐπονείδιστος οὗτος ἀνήρ. Τὸ τοιοῦτον διερμηνεύετο παρὰ τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τῶν συναδέλφων του δικηγόρων ὡς τρανὸν δεῖγμα τῆς ἀγάπης, συμπαθείας καὶ σεβασμοῦ τοῦ κοινοῦ πρὸς αὐτόν. Ἅπαντες ἐζήλευον τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῆς συσσώμου αὐτῆς ἀνοσιότητος, ἀγνοοῦντες ὅτι ὁ μεγαλείτερος εὐεργέτης αὐτοῦ ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἦτο ὁ Διάβολος, ὅστις ἤρχετο ν' ἀναρπάσῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐμβιωτηρίου ἡμῶν, ὅπως διασώσῃ πολλοὺς τῶν πελατῶν του ἐκ τῆς ὁλικῆς καταστροφῆς.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ κυρία Καπνικοπούλου αἱ τρεῖς θυγατέρες της, καὶ αἱ τρεῖς ἀδελφαί της νωθροκάρδιοι καὶ ἐξηντλημέναι ἐκ τῆς ἀϋπνίας τῶν πολλῶν νυκτῶν, ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς λύπης ἀποναρκωμέναι ἔπεσαν ὡς νεκραὶ ἐνδεδυμέναι ἐπὶ τῶν ἀνακλίντρων καὶ κλινῶν τῶν παρακειμένων κοιτώνων, ὅπως μικρὸν ἀναπαυθῶσιν.

Τότε ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ θνήσκοντος δὲν ἔμειναν ἐγρηγοροῦσαι ἢ τέσσαρες μόνον ψυχαὶ κατὰ παρακίνησιν τῶν ὁποίων ἡ σύζυγος καὶ λοιποὶ ἔπεσαν νὰ ἀναπαυθῶσι. Ὁ ἀρραβωνιστικὸς τῆς δεσποινίδος Χερουβείμ, ὁ ἀδελφός του Φάων, ἡ κυρία Ρουμπινία Μοσχοκάριδο καὶ ἡ Νανινὰ Σαβαρῆ. Παρὰ τῇ κλίνῃ τοῦ θνήσκοντος ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐπανείδομεν τὸ περίφημον κουβάριον εἰς μεγαλήτερον ἢ πρότερον μέγεθος.

Αἱ τέσσαρες αὗται ψυχαὶ ἔδραξαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνεορτάσωσι δι' ὀργίων τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου τούτου ὅστις ἀναντιρρήτως κρίνων ἐκ τῆς ἀποπελιδνομένης φυσιογνωμίας του καὶ ἐκ τῶν εἰδεχθῶν μορφασμῶν τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπιλοίπων χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου του καὶ ἐκ τῶν σπασμῶν τῶν ὀφρύων του, ᾐσθάνετο καὶ ἐπόνει ὄχι τόσον ἐκ τῶν πληγῶν τοῦ καταπληγωμένου σώματός του ὅσον διὰ τὰ ὑπὸ τὰ ὄμματά του διαπραττόμενα ὄργια, ἀλλὰ προσβληθεὶς ἐξ ἀφασίας δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ, οὔτε ἠδύνατο νὰ κινηθῇ.

Τὸ φῶς τῆς αἰθούσης ἦτο ἀμυδρόν, ἐν δὲ τῷ σκιοφώτῳ μόλις διεκρίνοντο τὰ ἀντικείμενα.

Καὶ ὁποῖα φρονεῖτε ὑπῆρξαν τὰ ὄργια. Καὶ ποῦ οἱ συνοργιασταὶ νὰ ἐγνώριζον, ὅτι ἐκτὸς τῶν τεσσάρων τούτων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θανάτου εὑρίσκετο ἡ κυρὰ Εὐρώπη, ἡ δεσποινὶς Ἀλήθεια, ἡ δεσποινὶς Ἱστορία καὶ εἷς ταπεινὸς συγγραφεύς, ταπεινὸς μὲν ἀλλὰ πιστὸς θιασώτης καὶ ὀπαδὸς τῶν δύο αὐτῶν δεσποινίδων, παραλαβὼν καὶ οὗτος ἐντολὴν ἄνωθεν νὰ περιγράφῃ δρακοντίως, πιστῶς, ἀμερολήπτως, ἀκάκως καὶ ἀμνησικάκως διὰ τοῦ φεραυγεστέρου φωτὸς τῆς ἀληθείας δι' ὅλων τῶν γεγονότων καὶ ἐπιχειρημάτων ὅσα βλέπει πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ ἠθικοποίησιν, πρὸς διαφωτισμὸν καὶ

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1892

		Ἀγορασ.	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	465 —	470.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	474,—	477.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	474.—	477.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	405.—	410.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	374.—	378.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		581.—	582.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,610—	3.620.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	122.—	123.—
Βομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	68.50	69.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.—	—.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	12 850	129.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	415.—	418.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.—	—.—
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	194 —	195.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	142.—	144.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	60.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.—	—.—
Δημόσια ἔργα.	»	63.—	65.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	28.92	29 30
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχριδρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	36.80	
Ἐπὶ Γαλλίας	»	146.—	
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἑνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C

BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

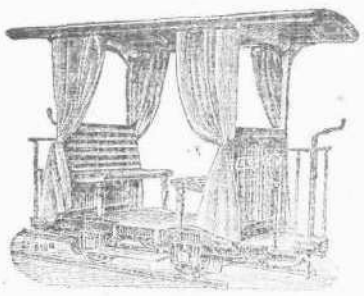

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

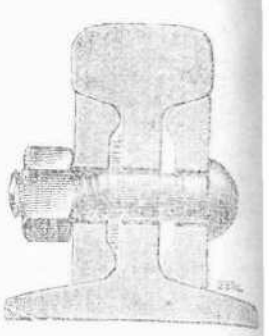

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

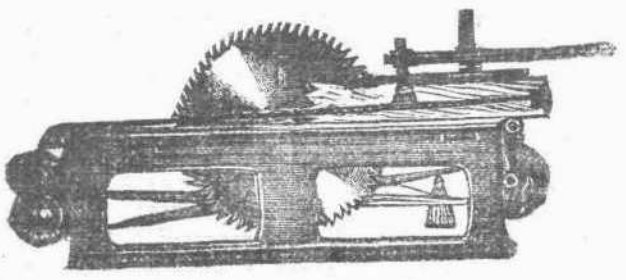

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

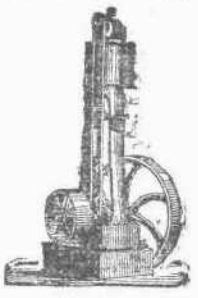

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

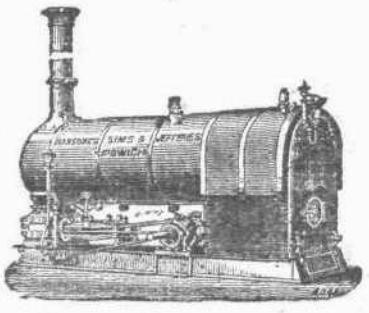

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ ὅπλων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀρθ. 8